

ISSN 0125-8516

www.dpr.go.th/e-journal

อุตสาหกรรมสาร

1

วารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พิมพ์เป็นปีที่ 51 ฉบับเดือนมีนาคม-เมษายน 2551

เพิ่มขีดความสามารถ ผู้ประกอบการ

SMEs Focus

- การเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการ
- คลัสเตอร์อุตสาหกรรม

Special Story

แนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี 2551
ปรับตัวรับมือปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจโลก

Special Talk

นฤมล สุกธวารีย์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ
สร้างนิคมทางเศรษฐกิจ ด้วยหัวใจธรรมภิบาล

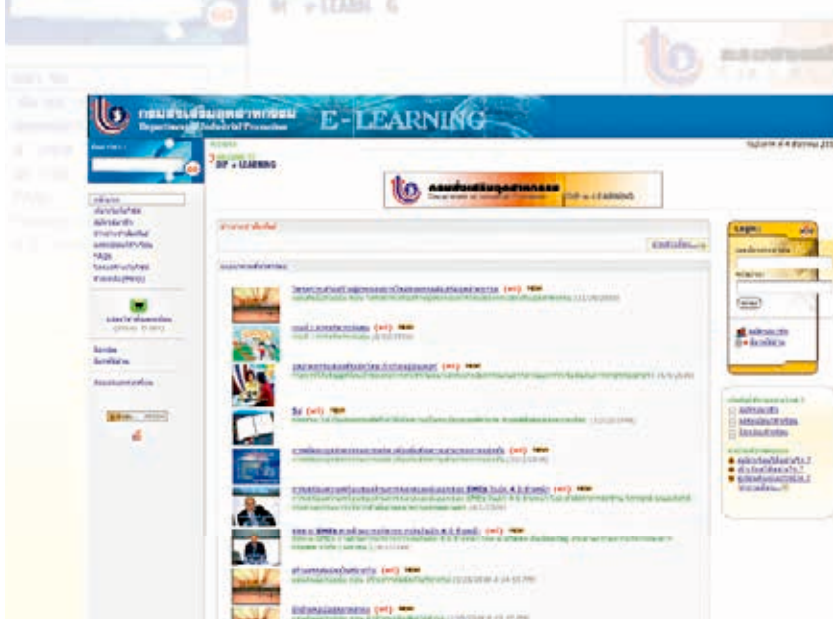

<http://www.dip.go.th>

<http://www.smethai.com>

แหล่งรวบรวมข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และงานบริการต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวมถึงฐานข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บรรณานุกรมเครื่องจักร ฐานข้อมูลวัตถุดิบ ฐานข้อมูลเทคโนโลยีการผลิต ฐานข้อมูลการออกแบบ ฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น ตลอดจนการเชื่อมโยง (Link) กับเว็บไซต์ต่างๆ ทั้งเว็บไซต์ภายในกระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้บริการสำหรับ SMEs และผู้สนใจทั่วไป

ช่องทางระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อผ่าน ระบบ e-Catalogue (ระบบสร้างร้านค้าอัตโนมัติ) ซึ่งเปิดโอกาสให้ SMEs สามารถมีร้านค้าทางอินเทอร์เน็ตได้ฟรี เพื่อเผยแพร่โฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการขยายตลาดการค้าให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งในและต่างประเทศ โดยระบบ e-Catalogue ได้ถูกออกแบบให้สามารถสร้างร้านค้า (Homepage) ที่ง่ายต่อการใช้ โดยที่ SMEs ไม่จำเป็นต้องมีความรู้เชิงเทคนิคแต่ประการใด

<http://elearning.dip.go.th>

เว็บไซต์ระบบฝึกอบรมผ่านอินเทอร์เน็ตของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งผู้สนใจทั่วไป สามารถเข้าไปเรียนรู้เพื่อเพิ่มความเข้าใจในสาขาวิชาต่างๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจ เช่น เทคนิคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ บัญชี และการเงิน ตลอดจนเทปบันทึกการบรรยายคลินิกอุตสาหกรรม ที่ผู้สนใจสามารถลงทะเบียนเรียนได้ตลอดเวลา โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ISSN 0125-8516
www.dip.go.th/e-journal

อุตสาหกรรมสาร

วารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พิมพ์ปีละ 51 ฉบับเดือนมีนาคม-เมษายน 2551

Contents

พิมพ์ปีละ 51 ฉบับเดือนมีนาคม-เมษายน 2551

04 Editor's Talk

05 Special Story :

แนวโน้มเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรมปี 2551
ปรับตัวรับมือปัจจัยเสี่ยง
เศรษฐกิจโลก

08 Special Talk :

พอ. นฤมล สุธงวารี
“สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ”

11 SMEs Profile :

ศรีสุดา ลำธารณมัย
“โครงการเสริมสร้าง
ผู้ประกอบการใหม่”

14 SMEs Profile :

พอ. จงรัก พันธุ์สุวรรณ
“ส่วนเสริมสร้างขีดความ
สามารถของผู้ประกอบการ”

16 SMEs Profile :

พอ. ศราวุฒย์ ศรีเนาวรัตน์
“ส่วนสร้างสังคม
การประกอบการ”

18 SMEs Profile :

พอ. ยุพรัตน์ ศตวริย:
“ส่วนส่งเสริม
การรวมกลุ่มอุตสาหกรรม”

21 SMEs Focus :

การเพิ่มขีดความสามารถ
ผู้ประกอบการ

23 SMEs Focus :

คลัสเตอร์ อุตสาหกรรม

26 Innovation :

MPOB ใช้นวัตกรรม
เพิ่มผลิตภาพ หนุนมาเลเซีย
พาดเบอร์ดหนึ่งอุตสาหกรรม
ปาล์มน้ำมันของโลก

28 Product Design :

Innovation + Design
= Best Product

31 Good Governance :

คุณธรรมของลูกจ้าง
และนายจ้าง

33 Book Corner

Editor's Talk

พิมพ์ปี 51 ฉบับเดือนมีนาคม-เมษายน 2551

เจ้าของ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
คณะที่ปรึกษา
นายปราโมทย์ วิชาสุข
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
นางสาวกฤษณา รวยอาจิน
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
นายสุรศิษฐ์ บุญฤกษ์สันต์
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
นางบุญเจือ วงษ์เกษม
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
บรรณาธิการอำนวยการ
นางอร ทิมะพันธุ์
บรรณาธิการบริหาร
นางสาวปานทิพย์ เปลี่ยนโมฬี
บรรณาธิการ
นายณรงค์ ฐัญญ์
กองบรรณาธิการ
นายชูศักดิ์ เอกชน นางสมจิตต์ เตียวสุนทรวงศ์
นายวิระพล ผ่องสุภา นางสาวจากรุณี ทองไพบุลย์กิจ
นางสาวพูนทรัพย์ เทพวงษ์ศา นายภักวี ฤทธิ์ดี
นายธวัชชัย ดวงนา นางสาวอมรรัตน์ โคตะวงศ์
ฝ่ายสมาชิก
นางสาวกัลลิตา ชุมศรี นายสุรินทร์ ม่วงน้อย
นางสุรางค์ งามวงศ์
ฝ่ายภาพ
นายทวีวัฒน์ หล่องกุล นางวิภาณี อวยพรรุ่งรัตน์
นางสมใจ รตนโชติ นายสุทิน คณาเดิม
ออกแบบ
นายอุทัย จุฬเพชร นายนฤณภูมิ พึ่งลำภู
นางสาวนวมลล ฤกษ์อุทัย
จัดพิมพ์โดย
บริษัท ซี แอด โปรโมชัน (1997) จำกัด
77/14 ซอย 2 หมู่บ้านชลลดา ถนนสายใหม่
เขตสายไหม กรุงเทพฯ 10220
โทรศัพท์ 0 2991 3031-3 โทรสาร 0 2991 3066
สมัครเป็นสมาชิกวารสารฯ ได้ที่
บรรณาธิการ วารสารอุตสาหกรรมสาร
ส่วนประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรสาร 0 2354 3299

4 ยุทธศาสตร์ + 4 การกิจหลัก ในการส่งเสริมและพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรม ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหม่ ภายใต้ยุทธศาสตร์
สำคัญ 4 ประการคือ

1. ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรม
2. ยุทธศาสตร์การเพิ่มมูลค่าการลงทุนและศักยภาพของผู้ประกอบการและ
วิสาหกิจชุมชน
3. ยุทธศาสตร์การสนับสนุนปัจจัยจำเป็นในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ
4. การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพขององค์กร

ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหลัก 4 ประการ ได้แก่

1. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม
2. ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ใน
เชิงธุรกิจ
3. สร้างและพัฒนาในรูปแบบในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม
4. สร้างและพัฒนาเครือข่ายผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม

วันที่ 11 มีนาคม 2551 เป็นวันครบรอบ 66 ปี ของการก่อตั้งกรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม วารสารอุตสาหกรรมสารฉบับนี้จึงได้เชิญผู้บริหารมาชี้แจงบทบาท
และหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการโดยตรง ทั้งนี้หวังว่าข้อมูล
เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านต่อไป

บรรณาธิการบริหาร

“บทความ บทสัมภาษณ์ หรืองานเขียนที่ตีพิมพ์ในวารสารเล่มนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน
แต่ละท่าน ทางวารสารฯ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป หากผู้ประสงค์จะนำบทความใดๆ ในวารสารฯ
ไปตีพิมพ์เผยแพร่ ควรแจ้งให้กองบรรณาธิการทราบ”

แนวโน้มอุตสาหกรรมปี 2551 ปรับตัวรับมือปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจโลก

ในปี 2550 ที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยเผชิญกับภาวะการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะภาคบริการและการลงทุนของภาคเอกชน ซึ่งมีอัตราการเติบโตต่ำที่สุดนับตั้งแต่เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวขึ้น หลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจปี 2540 แต่ถึงกระนั้น ภาคอุตสาหกรรมของไทยยังมีการเติบโตในระดับสูง โดยเป็นผลมาจากการส่งออกซึ่งขยายตัวสูงตามการเติบโตของเศรษฐกิจโลก

แต่สำหรับปี 2551 มีแนวโน้มที่สถานการณ์เศรษฐกิจโลกจะเผชิญปัจจัยเสี่ยงหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาทางเศรษฐกิจของสหรัฐที่ก่อตัวขึ้นจากวิกฤตสินเชื่อซับไพรม์ ซึ่งจะนำไปสู่การอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐ และทำให้ตลาดเงินตลาดทุนของโลกอยู่ในภาวะที่เปราะบาง นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงจากปัญหาราคาน้ำมันที่ราคาน้ำมันดิบซื้อขายในตลาดล่วงหน้าในสหรัฐเริ่มต้นปี 2551 ด้วยการทำสถิติใหม่สูงสุดเป็นประวัติการณ์แตะระดับเหนือ 100 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ท่ามกลางสภาวะการณ์ภายนอกประเทศดังกล่าว ภาคอุตสาหกรรมไทยมีโอกาสได้รับผลกระทบสูงเนื่องจากอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ของไทยเป็นธุรกิจที่พึ่งพาการส่งออก ขณะที่ไทยมีอัตราการพึ่งพาการใช้น้ำมันสูงเป็นอันดับต้นๆ ในภูมิภาค ทั้งนี้ ในปี 2551 การส่งออกอาจไม่สามารถรักษาทิศทางการเป็นเครื่องยนต์หลักเพียงหนึ่งเดียวในการขับเคลื่อนการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมได้ดังเช่นในปีที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้หลายฝ่ายจึงต่างฝากความคาดหวังไว้ที่รัฐบาลชุดใหม่ที่จะเข้ามาบริหารประเทศ ในการดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจและฟื้นฟูความเชื่อมั่นของภาคเอกชน อันจะนำไปสู่การฟื้นตัวของการใช้จ่ายภายในประเทศ **ศูนย์วิจัยกสิกรไทย** ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่จะมีผลต่อภาคอุตสาหกรรม และแนวโน้มอุตสาหกรรมของไทยในปี 2551 โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

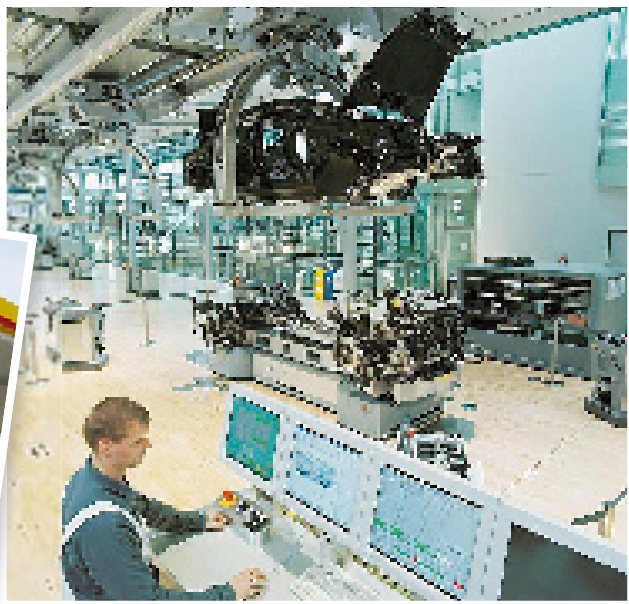
ด้านปัจจัยภายในประเทศ

คาดว่า ภายหลังจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งเข้ามาบริหารประเทศ ถ้าหากรัฐบาลดำเนินนโยบายดังที่ได้มีการประกาศไว้ในการรณรงค์หาเสียง ที่พรรคการเมืองหลักส่วนใหญ่จะมีนโยบายในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับประชาชน ผลักดัน

โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ และแก้ไขกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากขึ้น แนวทางดังกล่าวน่าจะช่วยให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนปรับตัวในทิศทางดีขึ้น และสนับสนุนการฟื้นตัวของการใช้ภายในประเทศ โดยเฉพาะการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนที่ชะลอตัวรุนแรงในปีที่ผ่านมา

ปัจจัยภายนอกประเทศ

ทั้งผลกระทบจากปัญหาทางเศรษฐกิจของสหรัฐที่ก่อตัวขึ้นจากวิกฤตสินเชื่อซับไพรม์ (Subprime Mortgages หรือ สินเชื่อที่อยู่อาศัยที่ปล่อยให้แก่ลูกหนี้ที่มีความเสี่ยงสูง) ที่สร้างความปั่นป่วนให้กับตลาดเงินตลาดทุนโลก และนำไปสู่การชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐและแนวโน้มการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ ซึ่งจะมีผลกดดันต่ออัตราแลกเปลี่ยนและทิศทางการส่งออกของไทยในระยะข้างหน้า นอกจากนี้ ในด้านราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกก็มีโอกาสที่จะปรับตัวสูงขึ้นไปได้อีก ทั้งจากข้อจำกัดในด้านอุปทาน ความเสี่ยงด้านภูมิศาสตร์การเมืองในตะวันออกกลาง (Geopolitical Risks) และการอ่อนค่าของดอลลาร์ที่จะยิ่งหนุนให้ราคาน้ำมันยังคงอยู่ในระดับสูงรวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนย้ายการลงทุนของกลุ่มกองทุนขนาดใหญ่ของโลกไปยังตลาดที่ให้ผลตอบแทนสูง ซึ่งรวมถึงน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ ราคาน้ำมันจึงเป็นปัจจัยเสี่ยงเชิงลบที่สำคัญต่อเศรษฐกิจไทย เนื่องจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นจะมีผลโดยตรงต่อภาระรายจ่ายของผู้บริโภคและต้นทุนของภาคธุรกิจ ตลอดจนกดดันให้ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจต้องตัดสินใจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อชะลอการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งปัจจัยลบจากภายนอกประเทศนี้จะกลายเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศได้

คาดการณ์แนวโน้มการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ในปี 2551 โดยประเมินผลกระทบราคาน้ำมันแบ่งเป็น 3 กรณี ดังนี้

ในกรณีพื้นฐาน (Base Case) ถ้าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกยังยืนตัวในระดับสูง ทำให้ราคาน้ำมันดิบเบรนท์มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 92 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เทียบกับระดับเฉลี่ย 72.5 ดอลลาร์ฯ ในปี 2550 คาดว่าจีดีพีของภาคอุตสาหกรรมจะมีอัตราการเติบโตร้อยละ 4.1-5.7 ชะลอตัวลงกว่าในปี 2550 ที่คาดว่าจะมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 5.6

ในกรณีมุมมองเชิงบวก (Optimistic Case) ถ้าราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่รุนแรงนัก โดยราคาน้ำมันดิบเบรนท์มีค่าเฉลี่ยประมาณ 85 ดอลลาร์ฯต่อบาร์เรล ในกรณีนี้ อัตราเงินเฟ้อน่าจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 3.0 ซึ่งยังเป็นระดับที่เอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของการบริโภคและการลงทุน ตลอดจนการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลาย ซึ่งจะสนับสนุนให้เศรษฐกิจภายในประเทศมีทิศทางฟื้นตัวดีขึ้น คาดว่าจีดีพีของภาคอุตสาหกรรมไทยจะขยายตัวค่อนข้างดี คือประมาณร้อยละ 5.0-6.5

ในกรณีเลวร้าย (Worse Case) ที่ราคาน้ำมันมีค่าเฉลี่ยที่ประมาณ 100 ดอลลาร์ฯต่อบาร์เรล การเติบโตของจีดีพีภาคอุตสาหกรรมอาจจะต่ำลงมาอยู่ในช่วงร้อยละ 3.2-4.9 ซึ่งจะเป็นระดับที่ต่ำที่สุดในรอบ 7 ปี นับตั้งแต่ปี 2545

แนวโน้มอุตสาหกรรมปี 2551

อุตสาหกรรมที่คาดว่าจะมีแนวโน้มเติบโตในเกณฑ์ดี ถ้าหากเศรษฐกิจภายในประเทศปรับตัวดีขึ้น และราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นไม่รุนแรงมากนัก ได้แก่ อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วน วัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์เหล็ก เครื่องดื่ม สินค้าอุปโภคบริโภค สำหรับสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อาจมียอดขายภายในประเทศดีขึ้น แต่ตลาดส่งออกซึ่งเป็นสัดส่วนใหญ่มีแนวโน้มชะลอตัว สินค้าอาหารแปรรูป อาจได้รับประโยชน์จากการลดภาษี

ภายใต้กรอบความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น หรือ JTEPA เป็นต้น

อุตสาหกรรมส่งออกที่มีโอกาสได้รับผลกระทบ เช่น อาหารทะเลแปรรูป ผลไม้กระป๋องและแปรรูป สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์หนัง เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน รองเท้าและชิ้นส่วน เครื่องวิดีโอ เครื่องเสียง อุปกรณ์และส่วนประกอบ และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและในครัวเรือน

อุตสาหกรรมที่มีโอกาสได้รับผลกระทบในด้านต้นทุนค่อนข้างมากจากการปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน ได้แก่ การผลิตน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์พลาสติกและเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมการฟอก การพิมพ์ การย้อม และการแต่งเสริม สินค้าวัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์แก้วและกระจก เป็นต้น ขณะเดียวกันสินค้าที่จะได้รับผลกระทบในทางอ้อมจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้ความต้องการและราคาของพืชพลังงานเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ น้ำมันพืช เครื่องสำอางค์และผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดผิวพรรณ รวมทั้ง ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ใช้วัตถุดิบจากพืชพลังงาน เช่น มันสำปะหลังและปาล์มน้ำมัน

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางวิกฤติที่โลกกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ โดยเฉพาะปัญหาด้านพลังงานและปัญหาโลกร้อน อาจสร้างโอกาสให้แก่หลายธุรกิจในการพัฒนาเทคโนโลยีและรูปแบบสินค้าที่ตอบรับ

กระแสประหยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น รถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์เครื่องจักรและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ออกแบบเพื่อการประหยัดพลังงานหรือใช้พลังงานทางเลือก ผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การผลิตพลังงานทดแทน อุปกรณ์สื่อสารและไอทีที่ตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจในการลงทุนด้านระบบโลจิสติกส์และการใช้สื่อดิจิทัลเข้ามาช่วยในการลดต้นทุนองค์กร และพัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการ เป็นต้น

สำหรับปัญหาในระยะปานกลางถึงระยะยาวสำหรับภาคอุตสาหกรรมของไทย ที่สำคัญที่สุดคือ **ปัญหาความสามารถในการแข่งขัน** ซึ่งปัจจุบันผู้ประกอบการไทยมีความเสียเปรียบประเทศคู่แข่งที่มีต้นทุนแรงงานต่ำ เช่น จีน อินเดีย และเวียดนาม ดังนั้น นอกจากแนวทางลดต้นทุนเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันด้านราคาแล้ว อาจต้องมีการปรับตัวในด้านเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทดแทนแรงงาน รวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะในด้านมาตรฐานความปลอดภัยและมาตรฐานที่ประเทศคู่ค้านำมาใช้ควบคุมสินค้านำเข้า ขณะเดียวกันผู้ประกอบการไทยอาจต้องมุ่งความสนใจไปที่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเป้าหมายเป็นตลาดที่สร้างมูลค่าสูง หรือตลาด Niche มากขึ้น เพื่อลดการแข่งขันในด้านราคา

นอกจากนี้ ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์และการค้าเสรีที่การแข่งขันขยายไปอย่างไร้พรมแดน ธุรกิจไทยอาจจำเป็นต้องหันมาพิจารณาโอกาสในการออกไปลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น โดยเป้าหมายอาจมีทั้งการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านที่มีต้นทุนแรงงานต่ำเพื่อลดผลกระทบจากค่าจ้างแรงงานในประเทศที่สูงขึ้นและค่าเงินบาทที่แข็งค่า หรือการลงทุนในประเทศที่มีศักยภาพในการเติบโตของตลาดสูงเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาด และกระจายความเสี่ยงจากการเป็นเป้าหมายของมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีต่อสินค้านำเข้า หรือเพื่อให้ได้ประโยชน์ทางภาษีในการส่งออก ซึ่งปัจจุบันสินค้าที่ส่งออกจากไทยโดยตรงจะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจากประเทศพัฒนาแล้วน้อยลงเรื่อยๆ

ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์และการค้าเสรีที่การแข่งขันขยายไปอย่างไร้พรมแดน ธุรกิจไทยอาจจำเป็นต้องหันมาพิจารณาโอกาสในการออกไปลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น โดยเป้าหมายอาจมีทั้งการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านที่มีต้นทุนแรงงานต่ำเพื่อลดผลกระทบจากค่าจ้างแรงงานในประเทศที่สูงขึ้นและค่าเงินบาทที่แข็งค่า หรือการลงทุนในประเทศที่มีศักยภาพในการเติบโตของตลาดสูงเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาด

นอกจากนี้ ภาคอุตสาหกรรมไทยกำลังเผชิญปัญหาการปรับตัวสู่โครงสร้างอุตสาหกรรมใหม่ ซึ่งยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของประเทศจะต้องมุ่งไปที่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและสร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น แต่การจะไปสู่เป้าหมายดังกล่าวจะต้องอาศัยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางกายภาพและกำลังคนเป็นส่วนสนับสนุน ซึ่งในระดับประเทศ รัฐบาลควรจะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์เป้าหมายของอุตสาหกรรมไทยและยุทธศาสตร์รายสาขา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์การแข่งขันในโลกและศักยภาพในการแข่งขันของไทยในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ขณะที่ภาคเอกชนต้องมีการปรับกระบวนการผลิตและกลยุทธ์ในการแข่งขันเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

สำหรับภาครัฐเองก็ต้องมีมาตรการในการรองรับและช่วยเหลือผู้ประกอบการและแรงงานในโครงสร้างอุตสาหกรรมเดิมที่กำลังจะค่อยๆ ลดน้อยลง ให้สามารถปรับตัวไปสู่โครงสร้างอุตสาหกรรมใหม่ได้ การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศอย่างมีเป้าหมายชัดเจนจะเป็นแนวทางสำคัญประการหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างนี้ เพื่อให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามากขึ้น รวมทั้งรองรับการจ้างงานและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมภายในประเทศ.

นฤมล สุธาวารี

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ
สร้างนักรบทางเศรษฐกิจด้วยหัวใจธรรมาภิบาล

การทวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของกรมส่งเสริม
อุตสาหกรรมในการเป็นแกนหลักของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมทั้งประเทศจะบรรลุตามเป้าหมาย
ในแต่ละปีนั้น นอกจากผู้บริหารระดับสูง
ที่เป็นฝ่ายกำหนดนโยบายทิศทาง กำกับดูแลแล้วนั้น
จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีกำลังสนับสนุน บริหาร
และปฏิบัติการ เพื่อเปลี่ยนผ่านนโยบายเหล่านั้น
ให้เกิดเป็นรูปธรรมไปสู่กลุ่มผู้ประกอบการ
พันธมิตร และประเทศชาติ ซึ่งในปี 2551 นี้
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มีการปรับโครงสร้างใหม่
เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน
โดยได้กระจายการบริหารออกเป็น 9 สำนัก
และ 11 ศูนย์ภูมิภาค ทั้งนี้ภารกิจสำคัญ
ในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการได้อยู่ภายใต้
ความดูแลของ คุณนฤมล สุธาวารี
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ

เรียนถามถึงโครงสร้างใหม่ของสำนักพัฒนา ผู้ประกอบการ

ต้องขอย้อนประวัติเล็กน้อยนะคะ คือ แต่เดิมนั้น กรมฯ
มีหน่วยงานที่ชื่อว่า กองเพิ่มผลผลิต และกองพัฒนาอุตสาหกรรม
ซึ่งรับผิดชอบการบริหารจัดการองค์กร และพัฒนาผู้ประกอบการ
ตามลำดับ ต่อมาก็ได้มีการปรับโครงสร้าง โดยรวมทั้งสองกอง
มาตั้งเป็นสำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ
ทั้งยังรวมเอาองค์ความรู้และให้บริการแก่อุตสาหกรรมทั้ง ด้าน
ผู้ประกอบการ องค์กร บุคลากรในองค์กร ศาสตร์เพื่อการบริหาร
องค์กรให้อยู่ได้ รวมทั้งยังมีการสร้างที่ปรึกษาภายนอก สร้างนัก
วิสาหกิจองค์กรขึ้นมามากมายอย่างต่อเนื่องตามลำดับ แต่
ปัจจุบันนี้ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2551 โครงสร้างนี้ได้มีการปรับเปลี่ยนอีก
ครั้งเพื่อเพิ่มการบริการแก่ผู้ประกอบการได้ชัดเจนและตรงความ
ต้องการมากยิ่งขึ้น โดยได้แยกออกมาเป็นเฉพาะ ‘สำนักพัฒนา
ผู้ประกอบการ’ เน้นตัวเจ้าของ หุ่นส่วน และทายาทธุรกิจ โดยเฉพาะ

ภารกิจหลักของสำนักพัฒนาผู้ประกอบการคืออะไร

เรามองว่า ผู้ประกอบการก็เป็นเหมือน ‘นักเรียน’ ของเรา เราเป็นหน่วยสนับสนุนสร้างความเข้มแข็ง เพราะทุกวันนี้ในเวทีระดับโลกเราพบกับด้วยเศรษฐกิจ ไม่ใช่กำลังทหารแล้ว ดังนั้นหน้าที่ของเราคือทำอย่างไรให้นักเรียนเหล่านั้นแกร่งกล้า มีความสามารถ ขณะเดียวกันก็มีจิตใจดี และมีธรรมาภิบาลด้วย ซึ่งหากจะพูดเป็นรูปธรรมแล้ว ก็คือว่า สำนักพัฒนาผู้ประกอบการมีหน้าที่สร้างผู้ประกอบการใหม่ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันให้ผู้ประกอบการเดิม และดำเนินการรณรงค์ส่งเสริม สร้างระบบให้เกิดการพัฒนาสังคมเข้าสู่ยุคสังคมของการเป็นผู้ประกอบการ จะเห็นได้ว่าทั้งหมดล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการโดยตรง ซึ่งการดำเนินงานตามภารกิจนั้นจะขับเคลื่อนโดยส่วนงานย่อยของสำนักอีก 4 ส่วน คือ ฝ่ายบริหารทั่วไป ส่วนเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ และส่วนสร้างสังคมการประกอบการ

ทุกส่วนจะเน้นที่ตัวบุคคล ซึ่งจะว่าไปแล้วก็คือหัวใจของทุกกิจการ

ใช่ค่ะ ภายใต้โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) เราไม่ได้เน้นเฉพาะตัวผู้ประกอบการเท่านั้น เรายังให้ความสำคัญกับ หุ่นส่วนกิจการ ทายาทธุรกิจ และผู้บริหารที่มีอำนาจการตัดสินใจ เพราะที่ผ่านมาเราเคยอบรม

พัฒนาทายาทธุรกิจ เสร็จแล้วเราก็ให้นานาส่งที่ได้อีกไป ดำเนินงานพัฒนากิจการให้ทันสมัยอยู่ตลอด แต่ก็มีบางส่วน ที่ไม่สามารถทำได้ เพราะครอบครัวไม่เห็นด้วย กลายเป็นว่า พ่อแม่กับลูกคุยกันไม่เข้าใจ ตอนหลังเราก็เลยให้เข้าอบรมด้วยกันเลย ถือว่าเป็นหุ้นส่วนกิจการที่รับผิดชอบและตัดสินใจร่วมกัน ผลที่ได้ก็ดีขึ้น เพราะมีความเข้าใจตรงกันแล้ว

ในฐานะที่มีประสบการณ์และคลุกคลีกับผู้ประกอบการมานาน ท่านมองเห็นถึงพัฒนาการของผู้ประกอบการไทยอย่างไรบ้าง

เท่าที่ได้สัมผัสตลอดสิบกว่าปีที่ผ่านมา ก็เห็นว่ามีความก้าวหน้าขึ้นตลอดนะ เรื่องที่เห็นได้ชัดเลย คือ การเปิดใจ ตอนแรกที่เราขอไปเยี่ยมชมโรงงานในจังหวัดต่างๆ ขนาดเป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐนะคะ ยังต้องให้ทางอุตสาหกรรมจังหวัดติดต่อรับรองให้ เพราะเขาไม่ไว้ใจ ใครที่แปลกหน้าหรือไม่รู้จักเขาจะไม่ต้อนรับเลย เพราะกลัวความลับรั่วไหล ทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะแรกยังช้าหน่อย แต่เดี๋ยวนี้เราไปดูงานกันบ่อย หลายแห่งก็มีการจัดเตรียมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต้อนรับนำชมโรงงานอย่างดีเลย

อาจเป็นเพราะสมัยก่อนผู้ประกอบการมองว่าภาครัฐมีบทบาทเป็นอุปสรรคอง แต่ปัจจุบันนี้บทบาทเปลี่ยนเป็นผู้สนับสนุนแทนแล้ว

ก็มีส่วนนะคะ ซึ่งพอหลังจากที่เรามีการตั้งโครงการส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการหลายๆ โครงการ โรงงานหลายแห่งก็เข้าใจและให้ความร่วมมือกับเราดีขึ้น เข้าใจหน้าที่ของเรามากขึ้น อย่างเมื่อก่อนคำว่า ‘ที่ปรึกษา’ พูดไปยังไม่รู้จัก น้อยมาก ที่องค์กรจะมีที่ปรึกษา ที่มีก็จะเป็นองค์กรขนาดใหญ่ อย่างธนาคารและส่วนใหญ่จะเป็นที่ปรึกษาชาวต่างชาติ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง เราได้มีการสร้าง ‘นักวินิจัยสถานประกอบการ’ ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการได้รู้จักอ่อนและปรับปรุงธุรกิจของตัวเองได้ตรงจุด

จะว่าไปแล้วอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยอีกอย่างหนึ่ง ก็คือเรื่อง ‘ธรรมาภิบาล’ เราอาจเคยได้ยินเรื่องการยึดสินค้านำเข้าเพื่อเพิ่มน้ำหนัก การปลอมปนสินค้า หรือสินค้าปลอมสารต้องห้าม เป็นต้น ซึ่งเป็นบ่อนทำลายอุตสาหกรรมของประเทศโดยรวมอย่างมาก แต่ปัจจุบันก็มีการยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารองค์กรแพร่หลายมากขึ้น ก็ทำให้ปัญหาเหล่านี้ลดลงไป

เกี่ยวกับโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) ซึ่งมีผลงานเป็นที่รู้จักในมากในระยะ 4-5 ปีมานี้

เราได้ทำโครงการนำร่องในปี 2542 โดยระยะแรกเราได้แบ่งการบ่มเพาะผู้ประกอบการใหม่ออกเป็น 2 ด้านหลักๆ โดยร่วมกับสถาบันการศึกษาในการจัดทำหลักสูตรขึ้นมา คือ ในภาคการผลิตเราร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และภาคการบริการและการค้า ซึ่งร่วมกับทาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นในปี 2545 ได้รับงบประมาณมาทำการขยายเครือข่ายออกไปมากขึ้น จนปัจจุบันเรามีพันธมิตรร่วมโครงการนี้หลายเครือข่ายทั่วประเทศ ทั้งสถาบัน การศึกษา สถาบันการเงิน สมาคม/องค์กรอิสระ และในส่วนของหลักสูตร ก็ได้มีการพัฒนาตามลำดับอย่างต่อเนื่อง

สถิติการสร้างผู้ประกอบการใหม่

ช่วงปี พ.ศ. 2545-2547 เรามีผู้เข้าอบรมปีละ 4,000 ราย ปีพ.ศ. 2548-2550 เพิ่มเป็นปีละ 8,000 ราย สำหรับปีพ.ศ. 2551 มีการตั้งเป้าอบรมผู้ประกอบการใหม่ไว้ 7,000 ราย ในแต่ละปี หลังจากอบรมแล้วเราจะมีการติดตามวัดผล ซึ่งผลเฉลี่ยจากการติดตามในระยะ 6 เดือนแรก ผู้เข้าอบรมจะตั้งกิจการได้ประมาณ 25% หลังจากนั้น เมื่อเราตามกลับไปอีกในระยะ 3 ปีต่อมา พบว่า กิจการที่ตั้งไปแล้วนั้น มีอัตราการอยู่รอดได้มากกว่า 50% ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงพอสมควร

ผู้ประกอบการยุคใหม่ควรมีคุณสมบัติอย่างไร

จะทำธุรกิจอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะปัจจุบันหรืออนาคตจะ สิ่งสำคัญคือเรื่องธรรมาภิบาล มีธรรมะในหัวใจ การซื่อตรงทั้งต่อตัวเอง คู่ค้า หรือลูกค้า มีความโปร่งใสต่อหุ้นส่วน ถึงแม้ว่าวันหนึ่งอาจจะเลิกทำกิจการร่วมกัน แต่ก็ยังสามารถมาพัฒนาต่อยอดเป็นคู่ค้าทางธุรกิจแทนก็เป็นได้ การทำธุรกิจต่อไปจะไม่มีคู่แข่ง จะมีแต่พันธมิตรที่ดีต่อกัน หรือ Networking ซึ่งแต่ละโครงการ แต่ละส่วนงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะย้ำเรื่อง Networking ตลอด อย่างโครงการ คพอ. ก็ตั้งเป็นสมาคม คพอ. โครงการ NEC เขาก็มีการสร้าง Networking ของเขาเช่นกัน

สิ่งที่ผู้ประกอบการควรตระหนักในการทำธุรกิจยุคนี้ให้อยู่รอด

ก็อยากจะให้บทวนเรื่องการลดต้นทุน ไม่ว่าจะเป็พลังงาน การตรวจสอบ Production Line โดยเฉพาะการบริหารระบบ โลจิสติกส์ โดยนอกเหนือจากทางบกแล้วก็อยากจะฝากให้ผู้ประกอบการพิจารณากระบวนการขนส่งทางน้ำและรถไฟ เนื่องจากความพร้อมเบื้องต้นก็มีอยู่แล้ว และการขนส่งทางบกนั้น ต้นทุนการก่อสร้างพัฒนาซ่อมแซมในแต่ละปีจะสูงมาก หากเราร่วมมือกันใช้เยอะๆ ก็จะเป็นการลดต้นทุนของประเทศโดยรวมด้วย

แนวทางในการพัฒนาผู้ประกอบการระยะยาว มีอะไรบ้าง

ที่จริงแล้ว คุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการนั้น ไม่ได้จำกัดว่าจะมีแค่เฉพาะบุคคลที่จะออกไปทำธุรกิจของตัวเองเท่านั้น แต่หากสังคมไหนมีคนที่มีแนวคิดเป็นผู้ประกอบการมาก ๆ สังคมนั้นจะมีความเจริญ พัฒนาไปได้รวดเร็ว ซึ่งปัจจุบันเราได้

เริ่มเข้าไปปลูกฝังแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการตั้งแต่ในหน่วยย่อยอย่าง นักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยสิ่งที่เราคาดหวังคือเมื่อคุณจบการศึกษาและออกมาทำงานแล้ว ทุกคนจะสามารถสร้างผลผลิตที่ดีในหน้าที่ที่ตัวเองรับผิดชอบ ไม่เป็นภาระต่อสังคม ดังนั้น ไม่ว่าจะไปเป็นผู้ประกอบการ SME เป็นวิศวกร เป็นแพทย์ เป็นครู เป็นทนาย เป็นลูกจ้าง ทุกคนจะสามารถอยู่ร่วมกันทำงานร่วมกันได้จากพื้นฐานแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการที่ดีเพิ่มเติมจากความสามารถในการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ที่ได้ศึกษาตามสายเรียน การกิจนี้รับผิดชอบโดยส่วนเสริมสร้างสังคมการประกอบการ

ถือเป็นจุดเปลี่ยนที่จะทำให้เราทุกคนมีแนวคิดอย่างผู้ประกอบการได้ เพื่อสร้างให้สังคมและประเทศแข็งแกร่ง

ถูกต้องค่ะ การทำงานของส่วนนี้ โดยส่วนตัวถือว่าเป็นกลยุทธ์ Corporate Social Responsibility (CSR) ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรม ทำหน้าที่สนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมซึ่งมีส่วนในการดึงดูดทรัพยากรชาติมาใช้ในกระบวนการ ก็ถือว่าการทำางานตรงนี้เป็นภารกิจหลักให้สังคม อย่างน้อยก็จะช่วยลดความขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่างโรงงานกับคนในชุมชน โดยเราเป็นตัวกลาง

สุดท้ายสิ่งที่จะฝากถึงผู้ประกอบการสำหรับการดำเนินธุรกิจในปีพ.ศ. 2551

ต้องยอมรับว่าการทำธุรกิจก็ต้องดูสภาพแวดล้อมด้วย ยุคนี้อะไรที่รัฐบาลส่งเสริมการลงทุนด้านไหน ถ้าทำในสิ่งที่รัฐบาลไม่สนับสนุนก็อาจจะเหนื่อยหน่อย แล้วก็จะต้องก้าวทันต่อข้อมูลข่าวสาร ใช้อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าคุณต้องการก้าวมาเป็นผู้ประกอบการใหม่ ต้องการพัฒนารุกิจหรือมีหุ้นส่วนเป็นชาวต่างชาติ ก็สามารถเข้ามาปรึกษาเราได้ เรายินดีพร้อมจะช่วยเหลือและสนับสนุนเสมอ ซึ่งก็คาดหวังว่าในปี 2551 และปี 2552 ผู้ประกอบการไทยก็น่าจะผ่านไปด้วยดี เพราะในปี 2549 เราได้รับการจัดอันดับไปแล้ว (ยิ้ม) ถือว่ามีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม.

สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2202 4499, 0 2354 3147 แฟกซ์ 0 2354 3291

E-mail : naruemol@dip.go.th

SMEs Profile

► กองบรรณาธิการ

ชั้นปีที่ 6 ของ “โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ : New Entrepreneurs Creation” หรือที่รู้จักกันดีว่า “โครงการ NEC” ที่มีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานบริหารโครงการ ยังคงมุ่งมั่นสร้างนักประกอบการวิสาหกิจรายใหม่ให้แจ้งเกิดในเวทีการค้าไทยและโลก โดยในปี 2551 นี้ สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการบริหารโครงการ ได้ตั้งเป้าหมายเพื่อผู้ประกอบการใหม่ทั่วประเทศจำนวน 7,000 ราย

โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่

ศรีสุดา สำราญรมย์

จากเมล็ดพันธุ์สู่ต้นกล้าวิสาหกิจคุณภาพ

คุณศรีสุดา สำราญรมย์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการลงทุน สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ หนึ่งในบุคลากรของกรมฯ ที่มีส่วนร่วมทำให้ผู้ประกอบการ SMEs แจ้งเกิดมาแล้วนับหมื่นราย ให้ทัศนะเกี่ยวกับพัฒนาการของโครงการ NEC ซึ่งทุกวันนี้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และเป็นผลงานที่น่าจดจำชิ้นหนึ่งของกรมฯ

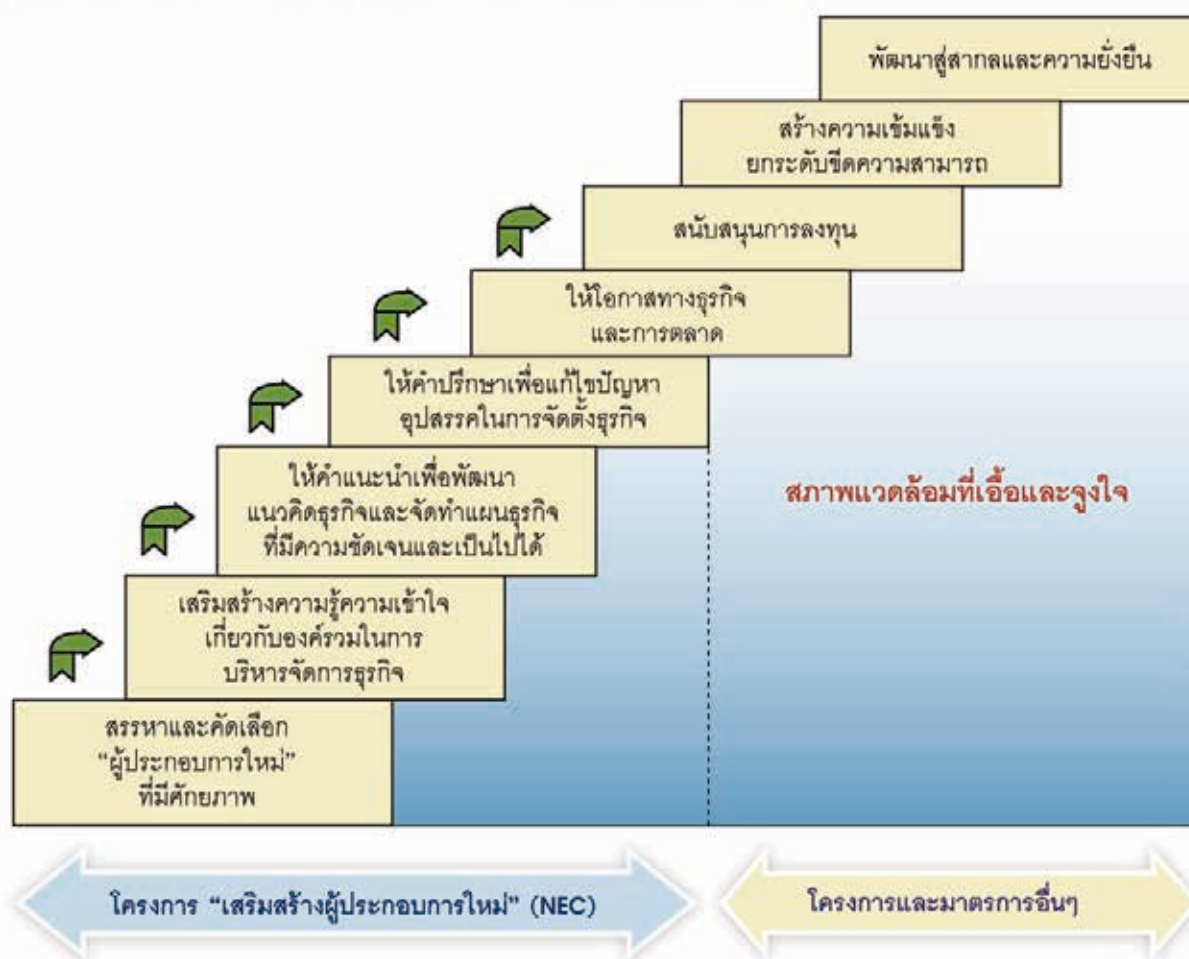
เครือข่ายแรงขับเคลื่อนไทย

“ทุกวันนี้โครงการ NEC มีหน่วยงานร่วมดำเนินงานครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ประกอบด้วย สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน สมาคม/องค์กรอิสระ สถาบันเครือข่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม รวมกว่า 70 หน่วยงาน และผลจากการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ทำให้หน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องการพัฒนา SMEs ได้ให้ความสำคัญในการผลักดันให้เกิดการจัดตั้งองค์กร และส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ เป็นแรงกระตุ้นให้

ประชากรทุกภาคส่วนของประเทศสนใจและเข้าสู่กระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจใหม่/ขยาย สืบทอด และรับช่วงธุรกิจ โดยมีวิธีคิดในการดำเนินธุรกิจอย่างมีระบบ มีความมั่นใจและสามารถดำเนินธุรกิจให้เข้มแข็งอยู่รอดและยั่งยืน ปัจจุบันสถาบันการศึกษาหลายสถาบันจัดให้มีหลักสูตร Entrepreneurship Development Program บรรจุให้นักศึกษาได้เรียนรู้ สร้างแนวคิดใหม่ในการทำธุรกิจของตนเอง หรือเป็นนายตัวเองมากกว่าจะเป็นลูกจ้างหรือพนักงาน สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน สมาคม/องค์กรอิสระ และสถาบันเครือข่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ช่วยสร้างสรรค์สนับสนุน ช่วยเหลือโครงการ NEC ให้ผ่านมาด้วยดี จนทำให้คำว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs เป็นที่เข้าใจของคนทั่วไป กลายเป็นกระแสยอมรับว่า SMEs คือฟันเฟืองขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ทุกวันนี้พูดถึง Business Plan ทุกคนเข้าใจว่าคืออะไร สำคัญขนาดไหน นั่นเป็นสิ่งที่เราปูพื้นฐานแนวคิดในการบริหารจัดการธุรกิจให้กับผู้ร่วมโครงการ”

ขอบข่ายการสนับสนุนภายใต้โครงการ NEC สรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

การดำเนินงานของหน่วยร่วมดำเนินงาน ตามแนวคิดกระบวนการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ของโครงการ NEC แบ่งได้เป็น 8 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- ขั้นตอนที่ 1 การจัดตั้งทีมงานและเตรียมความพร้อม
- ขั้นตอนที่ 2 การประชาสัมพันธ์และรับสมัครกลุ่มเป้าหมาย
- ขั้นตอนที่ 3 การสัมภาษณ์และคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ
- ขั้นตอนที่ 4 การฝึกอบรม
- ขั้นตอนที่ 5 การจัดบริการปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 6 การนำเสนอแผนธุรกิจรายบุคคล
- ขั้นตอนที่ 7 การติดตามผลสัมฤทธิ์และความอยู่รอดของผู้ประกอบการใหม่
- ขั้นตอนที่ 8 การให้บริการความช่วยเหลือต่อเนื่อง

หลายหมื่นรายวิสาหกิจเกิดใหม่

ผลการดำเนินงานโครงการ NEC ที่ผ่านมามีตั้งแต่ปี 2545-2550 สรุปดังต่อไปนี้

- ผู้สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการ 76,237 ราย
- จบหลักสูตรการอบรมบ่มเพาะ 39,422 ราย

คำถามที่พบมากที่สุดคำถามหนึ่งของการสร้างผู้ประกอบการใหม่ คือ คุณภาพของวิสาหกิจหลังการอบรมแล้วมีมากน้อยเพียงไหน

คุณภาพที่วัดได้

“การวัดผลเชิงคุณภาพ โครงการ NEC วัดผลได้ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตัวอย่างเช่นการวัดผลในเชิงคุณภาพของผู้รับบริการ โดยมาจากการสำรวจความคิดเห็นจากผู้เข้าอบรมมีเกณฑ์ชี้วัดความพึงพอใจไม่น้อยกว่า 85% นอกจากนี้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยงานร่วมดำเนินงานยังได้มีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับวิทยากรและที่ปรึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หลักสูตร NEC จึงเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยหลักสูตรปี 2551 นี้จะเพิ่มเติมในส่วนของการบริหารองค์กรและบุคลากร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ การบริหารการเงิน และการจัดการด้านบัญชีให้มากขึ้น เนื่องจากผลสรุปการติดตามความอยู่รอดของผู้ประกอบการใหม่ในระยะเวลา 3 ปีแรก ของการดำเนินธุรกิจ พบว่ากฎหมายและการบริหารจัดการด้านบัญชี และการเงินเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการใหม่

ผลการดำเนินงานโครงการ NEC ที่ผ่านมามีตั้งแต่ปี 2545-2546 สรุปได้ดังนี้

- เกิดผู้ประกอบการใหม่/ขยายธุรกิจ 6,211 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 19.85
- เกิดการจ้างงาน 25,743 ราย
- เกิดการลงทุนใหม่ 12,479.28 ล้านบาท
- ได้รับจัดสรรงบประมาณ 829.5 ล้านบาท
- สัดส่วนงบประมาณ : มูลค่าการลงทุน 1:15.04

(ผลการประเมิน ณ สิ้นสุดโครงการ)

ผลชี้วัดที่ได้จากโครงการที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งคืออัตราความอยู่รอดของผู้ประกอบการ

“นอกจากนี้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ยังได้ติดตามความอยู่รอดของผู้ประกอบการใหม่ที่จัดตั้ง/ขยายธุรกิจ มาแล้ว 3 ปี โดยติดตามผู้ประกอบการปี 2545, 2546 และ 2547 ผลจากการติดตามพบว่าอัตราความอยู่รอดของผู้ประกอบการใหม่ดังกล่าวทั้ง 3 ปี อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยที่ใกล้เคียง คือ อัตราร้อยละ 80 ของผู้ที่ติดตามได้ (ติดตามได้ 73%) และร้อยละ 54 ของจำนวนที่ต้องติดตามทั้งหมด”

NEC ดารา

“นอกจากนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ยังได้ดำเนินกิจกรรม NEC ดารา ภายใต้โครงการ NEC เพื่อสร้างสีสันและเปิดโอกาสให้กับกลุ่มศิลปินดารา ซึ่งเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังมีชื่อเสียงเป็นแบบอย่างที่ดีให้ประชาชนที่สนใจเป็นผู้ประกอบการ การเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ในกลุ่มศิลปินดารา ภายใต้โครงการ NEC หรือเรียกกันว่า NEC ดารา จึงเกิดขึ้นและได้รับความสนใจจากกลุ่มศิลปินดารารอย่างต่อเนื่อง

โดยปี 2550 จัดเป็นรุ่นที่ 5 มีกลุ่มศิลปินดาราเข้าร่วมโครงการ 15 ราย ประกอบด้วย หมู ดิลก, จุ่ม นพพร, เอมี เอมีกา, อี๊ด วงฟลาย, ต๋อ นันทวัฒน์, เก๋ ปาริชาติ, เซอร์ เมลิสสา, เอ๋ ไพโรจน์, เอ๋ ชญานิศวรร, เล็ก ฉัตรวิษา, อี๊ว ศุภรัตน์, ษา สุพรรณษา และ เปิ้ล อัญชลี เป็นต้น

ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรม NEC ดารา ทั้ง 4 รุ่นที่ผ่านมา มีศิลปินดาราเข้าร่วมทั้งสิ้น รวม 64 ราย อาทิ บ๊อบ ญัฐธีร์, เบนซ์ พรชิตา, น้องอร อรอนงค์, เปิ้ล จารุณี, เปิ้ล นาดาชา, เอ๋ นลวิธ, นุ่น อัจฉรา, เอ๋ -พรรณษา, เอิร์ท ศัลย์, น้ำฝน กุลณัฐ, ไก่ จีรศักดิ์, กอบสุข จารุจินดา, จุ่ม อัญชลี, เจฟฟรี เบญจกุล, ลูกตาล-จริญญา, เจมส์ เรืองศักดิ์, เร-อิสริยะ เป็นต้น ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจเฉลี่ยเป็นงบลงทุน 8.6 ล้านบาท ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มการลงทุนถึง 81.6 ล้านบาท

สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
โทรศัพท์ 0 2202 4488, 0 2354 3058
E-mail : srisuda@dip.go.th

จงรัก พันธุ์สุวรรณ

พอ.ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ
กลบจุดอ่อน เสริมจุดแข็ง แข่งขันได้ทั่วโลก

การเสริมสร้างขีดความสามารถของ
ผู้ประกอบการ ถือเป็นภารกิจอีกขั้นที่สำคัญพัฒนา
ผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รับพิชชอบ
บางคนมองว่าหน่วยงานนี้เป็นไม้เท้าจาก ส่วนงาน
สร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) และเป็นฟันเฟือง
สำคัญที่จะสานฝันให้งานของส่วนสร้างสังคมการ
ประกอบการสัมฤทธิ์ผล

การเป็นหน่วยงานที่สร้างขึ้นใหม่ในปี 2551 ท่ามกลาง
สถานการณ์เศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย ทั้งราคาน้ำมัน ค่าเงิน การเมือง
การก่อการร้ายทั้งในและต่างประเทศ ผลงานในปี 2551 ของหน่วย
งานนี้ **คุณจงรัก พันธุ์สุวรรณ** ผู้อำนวยการส่วนเสริมสร้างขีดความ
สามารถผู้ประกอบการ จึงมุ่งที่จะทำให้ผู้ประกอบการมีขีดความ
สามารถอยู่รอดได้ในสภาวะการณ์นี้ พร้อมๆ กับแผนงานเพิ่มขีดความ
สามารถให้กับธุรกิจที่มีความต้องการในด้านต่างๆ ซึ่งแน่นอนว่า
ย่อมไม่เหมือนกันทั้งหมด

“กิจกรรมที่เราจัดทำขึ้นในปีนี้ เราแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ การ
พัฒนาพื้นฐานบริหารธุรกิจ ซึ่งเหมาะสำหรับกิจการเล็กๆ มีความ
มั่นคงในระดับหนึ่ง และพร้อมที่จะพัฒนาตัวเองต่อไป กิจกรรมใน
ส่วนนี้เราจะมีทั้งการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการผลิต การตลาด
การเงิน การขยายกิจการ โดยจะดำเนินงานทั้งที่ส่วนกลางและศูนย์
ภาครวม 19 จังหวัด สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการเสริมสร้างขีด
ความสามารถเฉพาะด้าน เราก็ได้จัดกิจกรรมไว้รองรับเช่นกัน อาทิ
การเพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม, การจำหน่ายอย่างมืออาชีพ, การ
บริหารการผลิตเพื่อการลดต้นทุน, กลยุทธ์การตลาดยุคใหม่ รวมถึง
การบริหารและวางแผนภาษี โดยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และ
เสริมด้วยการบริการปรึกษาแนะนำ (Coaching) จากพี่เลี้ยงมืออาชีพ

สำหรับปี 2551 นี้ ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ มีเป้าหมายที่จะพัฒนาผู้ประกอบการให้ได้ 1,900 ราย โดยมุ่งไปที่ผู้ประกอบการ 3 กลุ่มหลัก คือ ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้า และภาคการบริการ ซึ่งเป็นแกนสำคัญในการทำให้อุตสาหกรรมของประเทศขับเคลื่อนไปได้

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมสร้างสัมพันธ์ เพื่อให้ธุรกิจมีโอกาสเชื่อมโยงกันด้วย ซึ่งมีทั้งการศึกษาดูงาน ตลาดนัดอุตสาหกรรม และการจัด คพอ.ฟอรัม”

จากโครงสร้างกิจกรรมข้างต้น ได้ฉายให้เห็นถึงแผนภาพการดำเนินงานของหน่วยงานนี้อย่างชัดเจน ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ **หนึ่ง** หน่วยงานบริการภาครัฐ ซึ่งมีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นแกนหลัก **สอง** ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สมาคม/องค์กรต่างๆ และ **สาม** ผู้ประกอบการ

“ประเด็นสำคัญที่จะทำให้การเพิ่มขีดความสามารถบรรลุผลคือตัวผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตที่มีชีวิต มีจิตวิญญาณ หากผู้ประกอบการกล้าเสี่ยงที่จะลงทุน เปิดใจยอมรับจุดอ่อนของตนเอง และพร้อมที่จะแก้ไขพัฒนาตลอดเวลา หน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลักดันอีก 2 ส่วน ก็พร้อมที่จะสนับสนุนอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหารจัดการ ด้านเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้ประกอบการสร้างสินค้าและบริการออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เราตระหนักดีว่า ผู้ประกอบการมีขนาด ปัญหา และความต้องการที่แตกต่างกันไป ดังนั้น กิจกรรมและหน่วยงานร่วมของเราจึงมีความหลากหลาย และเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สมาคมการตลาดและผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยธุรกิจโดยตรง ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็มีองค์ความรู้ ข้อมูล ผลงานวิจัย ที่ทันสมัย และวิทยากรมีมากด้วยประสบการณ์”

สำหรับปี 2551 นี้ ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการมีเป้าหมายที่จะพัฒนาผู้ประกอบการให้ได้ 1,900 ราย โดยมุ่งไปที่ผู้ประกอบการ 3 กลุ่มหลัก คือ ภาคอุตสาหกรรม

ภาคการค้า และภาคการบริการ ซึ่งเป็นแกนสำคัญในการทำให้อุตสาหกรรมของประเทศขับเคลื่อนไปได้ และหากทำได้ดีก็จะสร้างความมั่นคงให้ประเทศได้

“หลายคนมองว่าการสร้างขีดความสามารถเป็นเพียงคำพูดที่สวยหรู จับต้องไม่ได้ แต่ความจริงแล้วการที่เราจะสร้างขีดความสามารถเพิ่มขึ้น เราก็ต้องรู้ตัวเองก่อนว่า ระดับความสามารถหรือการทำได้ปัจจุบันของเราอยู่ที่จุดไหน เพื่อที่ว่าหลังจากผ่านกระบวนการเพิ่มขีดความสามารถแล้ว จะได้ว่าเราจะไปอยู่ที่จุดใดต่อ ซึ่งการวัดผลนั้นก็ไม่ยาก อาจดูได้จากคุณภาพสินค้าขึ้นหรือมีสินค้าใหม่ ยอดขายสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง พนักงานเก่งขึ้น พุดง่าย ๆ ว่าอะไรที่ควรลดก็ลด อะไรที่ควรเพิ่มก็เพิ่ม หากเรายึดหลักนี้แล้ว การเพิ่มขีดความสามารถก็จะเป็นเรื่องที่ต้องและวัดผลได้ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรไหนก็ตาม”

ผลของกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบเกี่ยวเนื่องกัน อย่างแยกไม่ออก ลำพังการต่อสู้ของผู้ประกอบการไทย ถ้าคิดจะขายสินค้าถูกลง ไม่มีทางอยู่รอดได้ เพราะอัตราการแข่งขันเติบโตของไทยผูกติดกับภาวะโลก ดังนั้น ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ใดบนโลกนี้ ไทยย่อมได้รับผลกระทบ เช่น ราคาน้ำมันสูง หนทางออกที่ดีที่สุด คือ ผู้ประกอบการต้องพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้ได้ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน.

ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ
สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
โทรศัพท์ 0 2202 4564, 0 2202 4578, 0 2202 4597

ศรารณีย์ ศรีนาวรัตน์

พอ.ส่วนสร้างสังคมการประกอบการ
สร้างคนทำงานคุณภาพ สร้างรากแก้วของสังคมไทย

คนทั่วไปมักคิดว่าความหมายของ
'ผู้ประกอบการ' คือ ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการเท่านั้น
แต่ในความเป็นจริงแล้ว หากทุกคนสามารถ
ทำงานได้บรรลุตามกรอบขอบเขตความรับผิดชอบ
ก็ได้รับมอบหมายอย่างสมบูรณ์แล้ว
ก็ถือว่าคนๆ นั้นเป็นผู้ประกอบการด้วยเช่นกัน
ลองคิดภาพดูว่าหากคนทุกคนในองค์กร
มีคุณสมบัติความเป็นผู้ประกอบการ
องค์กรนั้นจะพัฒนาได้รวดเร็วแค่ไหน เช่นเดียวกัน
หากสังคมใดมีองค์กรแห่งการเป็นผู้ประกอบการมากๆ
สังคมนั้นจะเจริญรุดหน้าได้ไกลเพียงใด

'การสร้างสังคมการประกอบการ' จึงเป็นภารกิจที่ท้าทาย
อย่างยิ่งของหน่วยงานน้องใหม่ของสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม นั่นคือ ส่วนสร้างสังคมการประกอบการ
ซึ่งนำทีมโดย **คุณศรารณีย์ ศรีนาวรัตน์**

"ที่ผ่านมาการสร้างหลักสูตรพัฒนาวิสาหกิจและผู้ประกอบการ
ของกรมฯ นั้น เราก็ใส่เรื่องจรรยาบรรณ จิตสำนึก ค่านิยม
ปณิธานในหลักสูตรด้วยอยู่แล้ว แต่มันอาจไม่เด่นชัดเท่าไร หน้าที่ของ
เราคือเป็นคนที่จะดึงส่วนนั้นออกมา แล้วทำให้มันเด่นชัด และแพร่

หลายไปสู่ทุกคนในสังคมภาคอุตสาหกรรม ทั้งเจ้าของธุรกิจ พนักงาน
หรือแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มคนที่จะเป็นผู้ประกอบการ
ในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา หรือทายาทธุรกิจ รวมถึง บริการ
อุตสาหกรรม ทั้งที่เป็นที่ปรึกษาและข้าราชการทุกส่วน กลุ่มคนเหล่านี้
ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายของเราทั้งสิ้น" ผอ.ศรารณีย์ เกริ่นนำ

เริ่มต้นทาง นำร่องด้วยโครงการ A+

ปีที่ผ่านมา ผอ.ศรารณีย์ และทีมงาน ได้มีโอกาสสร้าง
Enterprising Culture ในองค์กรของตัวเองเป็นครั้งแรก ภายใต้
โครงการ A+

"เราเริ่มที่องค์กรของเราก่อน เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่สัมผัส
กับภาคอุตสาหกรรม วิธีการก็ใช้การประกวด โดยเลียนแบบโมเดล
ของ Reality เราแบ่งการประกวดเป็นประเภท บุคคล และทีม
ทุกคนที่สมัครเข้าร่วมโครงการ จะมีการบ้านทำทุกวัน เป็นโจทย์ที่
คณะกรรมการตั้งขึ้นและรอตรวจสอบผ่านอีเมล การบ้านพวกนี้จะ
สื่อให้เห็นความเข้าใจว่าการที่เขาเข้ามาทำงานราชการก็ต้องมี
คุณภาพ ผลงาน และทัศนคติอย่างไร

ในปีแรกเรารับสมัครเข้าร่วมโครงการได้แค่ 80 คน เป็นบุคคล
25 คน และทีม 5 คน 11 ทีม ใช้เวลาประมาณ 20 กว่าวัน ซึ่ง
ทุกคนก็ตื่นเต้นและให้ความร่วมมือดีมาก ผลประเมินหลังจากจบ
โครงการแรก เราพบว่า 80% รับรู้ว่าการสร้างสังคมการประกอบการคืออะไร

สำคัญอย่างไร และตัวเองจะมีส่วนร่วมอย่างไร ทำให้เขาได้คุณค่าในตัวเองมากขึ้น รวมถึงประโยชน์จากการทำงานเป็นทีม สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นต้นแบบให้เราพัฒนาต่อไปในอนาคต”

จับแนวคิดสู่เจเนเรชั่นใหม่

กลุ่มนักศึกษา ก็เป็นอีกหนึ่งกลุ่มที่ทางส่วนเสริมสร้างสังคมการประกอบการ ได้มีโอกาสจัดทำโครงการนำร่องร่วมกับมหาวิทยาลัย 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภายใต้โครงการ “เพาะต้นกล้าอุตสาหกรรม” โดยเลือกกลุ่มนักศึกษาปี 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์

“กลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะออกไปสู่ภาคอุตสาหกรรม เราจึงมองว่าเป็นกลุ่มที่น่าจะมีการเตรียมพร้อมให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจ ปรับเปลี่ยนแนวคิดและค่านิยมในการทำงานให้ถูกต้อง เราใช้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 คน มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลัก จากนั้นก็พัฒนาเป็นหลักสูตรระยะสั้น เพื่อใส่แนวคิดค่านิยมการเป็นคนเก่งและดี แต่เราก็ไม่ได้บอกว่าคนที่ต้องการได้เงินเดือนมากๆ ผิดนะ มันไม่มีตัวชี้วัดผิดหรือถูก แต่เราต้องการสร้างความสมดุลในแนวคิดการทำงาน การครองตนในการประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นลูกจ้างหรือเจ้าของกิจการ ก็ให้เป็นคนทำงานมีคุณภาพ เป็นพลเมืองดีของสังคม”

ปูทางสู่กลุ่มอุตสาหกรรม ตามแบบ CSR

ผลการทดสอบในปีที่ผ่านมา ปีนี้จะนำไปใช้เพิ่มกับกลุ่มผู้ประกอบการตัวจริง ในชื่อโครงการ 1 โรงงาน 1 ชุมชน โดยร่วมกับสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ต่างกันไป คือ โรงงานภายในเขตแต่ขัดแย้งกับชุมชน, โรงงานที่ภายในดีแต่ไม่เคยสร้างสัมพันธ์กับชุมชน และโรงงานที่ไม่เคยทำภายในและไม่เคยมีสัมพันธ์กับชุมชน

“นี่เป็นครั้งแรกที่เราจะได้ออกสนามจริง แต่ก็ยังเป็นเหมือนงานวิจัยอยู่ ซึ่งเราจะเป็นคนคัดเลือกโรงงานทั้ง 3 โมเดลนี้เป็นการนำร่องก่อน หากผลสรุปดีและมีความพร้อม โอกาสที่เราจะไปบริการให้โรงงานอื่นในอนาคตก็มีแน่นอน”

รากแก้วแห่งความดี ความหวังของสังคม

“สังคมหมายถึงการอยู่ร่วมกันของคน เพราะฉะนั้น 1 คนดีก็จะทำให้สังคมดีไปด้วย หรืออย่างน้อยก็ต้องมีคนดีมากกว่าคนไม่ดี ซึ่งจะไปแล้ว การครองตนของตนตามวิถีพุทธ ถือศีล 5 อาจทำได้แค่ 3 ใน 5 ก็ยังอยู่ร่วมกันได้นะ”

การอยู่ในโลกทุนนิยมที่มุ่งเน้นที่ผลกำไรสูงสุด วัตถุประสงค์ความสำเร็จของชีวิตที่ความร่ำรวย ลาภยศ อันเป็นต้นเหตุของความเห็นแก่ตัว อย่างไรก็ตาม หากผลงานของ ‘ส่วนสร้างสังคมการประกอบการ’ ขยายผลออกไปเรื่อยๆ เราก็คงได้เห็นสังคมที่น่าอยู่ไม่มีชาวโรงงานปล่อยมลพิษ คนงานเรียกร้องค่าแรงขั้นต่ำ การโกงภาษีหยยได้ดินระเบิด หรือ การล้มละลายของประเทศชาติ... แม้ว่ามันอาจไม่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตเราและเราก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้เพียงลำพัง แต่อย่างน้อยก็ดีกว่าไม่ได้ทำอะไรเลย.

ส่วนสร้างสังคมการประกอบการ
สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
โทรศัพท์ 0 2204 4599, 0 2202 4563
E-mail : oon4866@yahoo.com

ยุพรัตน์ ศตวิริยะ

พอ.ส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม
ก้าวที่กล้าของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมไทย

จากผลของบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ลงวันที่ 10 มิถุนายน 2547 ภายใต้กรอบของคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (NCC: National Committee on Competitive Advantage) ที่ให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนคลัสเตอร์อุตสาหกรรมของประเทศไทย

นับตั้งแต่นั้นมา คำว่า ‘คลัสเตอร์’ ก็เริ่มเป็นที่คุ้นหูของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SME รวมไปถึงคนในประเทศไทย ผู้ประกอบการหลายกลุ่มเริ่มเข้าใจกับแนวคิดของคลัสเตอร์ เพราะได้เข้าไปมีส่วนร่วมโดยตรง โดยเฉพาะกลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร หรือ กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมนำร่องที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้สนับสนุนให้รวมตัวกันแบบคลัสเตอร์

คุณยุพรัตน์ ศตวิริยะ ผู้อำนวยการ ส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งเข้ามาปฏิบัติงานคลัสเตอร์เป็นปีที่ 3 แล้ว ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของส่วนงานนี้ว่า

“โดยภารกิจแล้ว เราจะเป็นทั้งผู้สร้าง สนับสนุน และพัฒนาการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ โดยใช้คลัสเตอร์เป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถศักยภาพในการแข่งขัน ซึ่งกระบวนการในการพัฒนาการรวมกลุ่มของแต่ละธุรกิจก็จะแตกต่างกันออกไป

ลักษณะการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมในเมืองไทยจะเริ่มต้นด้วย 2 กรณี

- **กรณีแรก** กลุ่มอุตสาหกรรมมีการรวมตัวกันเอง แล้วทางกรมฯ เข้าไปสนับสนุนช่วยเหลือในสิ่งที่เขาต้องการ หรือนำเสนอเครื่องมือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กลุ่ม ซึ่งปกติควรมีสมาชิกวิสาหกิจอย่างน้อย 10 รายขึ้นไป

- **กรณีสอง** เป็นการรวมกลุ่มโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นผู้สนับสนุน โดยสำนักฯ และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคทั้ง 11 แห่งได้สำรวจและพิจารณาเห็นว่าพื้นที่หรืออุตสาหกรรมนั้นๆ มีโอกาสที่จะเกิดคลัสเตอร์ได้ และจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม วิธีการทางกรมฯ จะเป็นตัวกลางในการประชุมผู้ประกอบการ เสนอแนะ ปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หากเห็นชอบก็จะจัดตั้งคลัสเตอร์ขึ้นมา

“ปี 2549 เราสร้างและพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมได้ 22 กลุ่ม โดยมี 5 กลุ่มเป็นกลุ่มเดิมที่มีการรวมตัวกันอยู่แล้วก่อนหน้านี้ จะรู้จักคำว่าคลัสเตอร์ และอีก 17 กลุ่มเป็นกลุ่มใหม่ ปี 2550 ที่

ผ่านมาเราได้พัฒนาทั้งสิ้น 22 กลุ่มเช่นกัน แต่เป็น 17 กลุ่มเดิมและ 5 กลุ่มใหม่ ที่มีทั้งกลุ่มใหม่และกลุ่มเดิมนั้น เนื่องจากโดยหลักการแล้ว เมื่อเราสนับสนุนให้คลัสเตอร์ยืนด้วยตัวเองได้แล้ว เราก็จะถอยออกมาดูแลห่างๆ ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้ว เราจะให้การสนับสนุนแต่ละคลัสเตอร์ในระยะ 3 ปี

การสนับสนุนนั้นก็มียหลายรูปแบบ ทั้งด้านกระบวนการพัฒนาองค์ความรู้ การประสานงาน การจัดหาที่ปรึกษา และงบประมาณ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ของศูนย์ภาคเข้าไปดูแล้วว่าเขานำงบประมาณไปใช้ทำอะไรให้กับกลุ่มได้บ้าง เป็นไปตามแผนที่เสนอใหม่ ส่วนใหญ่ปีแรกจะจัดจ้างที่ปรึกษา จัดทำแผนการพัฒนา ปีต่อไปจึงจะมีกิจกรรม ซึ่งงบประมาณที่ให้แก่แต่ละปีจะไม่เท่ากัน สำหรับปี 2551 นี้ ตามแผนงานเรามีเป้าหมายพัฒนา 30 กลุ่ม เป็นกลุ่มเก่า 20 กลุ่ม กลุ่มใหม่ 10 กลุ่ม งบประมาณในการพัฒนาคลัสเตอร์ที่ได้ก็ 30 ล้านบาท

และปีนี้เป็นปีแรกที่เราจะทดลองเชื่อมโยงระหว่างคลัสเตอร์ที่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมใกล้เคียงกัน โดยจะจัดให้คลัสเตอร์แต่ละกลุ่มมาเจอกัน ครั้งหนึ่งประมาณ 7-8 กลุ่ม เนื่องจาก 2-3 ปีที่ผ่านมาเราได้เห็นแล้วว่าแต่ละกลุ่มมีจุดอ่อนจุดแข็ง ความเหมือนและแตกต่างกันไป เราก็คิดว่าหากเขาได้มาเจอกัน นอกจากจะมีโอกาสถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันแล้ว น่าจะมีผลต่อเนื่องไปถึงการตลาด การจัดซื้อวัตถุดิบด้วยก็ได้ ซึ่งเคยเกิดขึ้นจริงแล้วในคราวที่เราสนับสนุนให้คลัสเตอร์เซรามิกส์ จังหวัดลำปาง ไปออกงานบ้านและสวนแฟร์ 2007 มี 4 บูธ เรื่องสินค้าเขาขนมาเอง แต่เรื่องตกแต่งบูธ ชั่นวางสินค้าก็ได้รับความร่วมมือจากคลัสเตอร์เฟอร์นิเจอร์ไม้ยาง จังหวัดชลบุรี มาช่วยทำให้ กลุ่มเซรามิกส์ก็ลดภาระค่าขนส่ง ส่วนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางก็ได้โชว์สินค้าของกลุ่ม และสามารถขายได้ด้วย”

อีกประเด็นหนึ่งที่ ผอ.ยุพรัตน์ ให้ความสำคัญคือ การพัฒนา CDA หรือตัวผู้ประกอบการคลัสเตอร์ เนื่องจากเป็นคนสำคัญที่จะมีผลต่อความเข้มแข็งหรืออ่อนแอของการรวมกลุ่มได้

“หากเปรียบว่าผู้นำกลุ่มคือมันสมอง สมาชิกคือหัวใจ

ผู้ประกอบการ ก็คือแขนและขา การที่คลัสเตอร์จะเข้มแข็ง ทุกส่วนต้องแข็งแรง เพราะฉะนั้นเราต้องพัฒนาทั้งหมด แต่เนื่องจาก CDA จะเป็นคนที่เข้าถึงทุกคนในกลุ่ม การเลือกคนที่เข้ามาทำงานตรงนี้ก็ต้องมีทักษะหลายด้าน เช่น มนุษยสัมพันธ์ ทักษะในการเจรจาต่อรอง การคิดวิเคราะห์เชิงระบบ การเขียนโครงการเพื่อเสนอของบประมาณ การนำเสนอ การพูดจาโน้มน้าว เป็นต้น”

แนวคิดการพัฒนาคลัสเตอร์นั้น ยังได้มาจากการเดินทางไปดูงานด้านคลัสเตอร์ในหลายประเทศ ซึ่งมีผลงานหลายชิ้นที่ผอ.ยุพรัตน์ ประทับใจและได้ประโยชน์นำมาใช้ในการวางแผนและพัฒนาแผนงานได้อย่างดี อาทิเช่น

คลัสเตอร์สิ่งทอ ประเทศเกาหลี

เรามีโอกาสเดินทางไปที่ แดกู ซึ่งมีโรงงานที่ทำด้านสิ่งทอทั้งหมด 120 โรงงาน แล้วทุกโรงจะส่งน้ำมาบำบัดในที่เดียว และทำอย่างไม่ให้สายสิ่งแวดล้อมด้วย ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย ลดต้นทุนได้มาก

คลัสเตอร์เซรามิกส์ที่ไต้หวัน

ระหว่างการเดินทางไปไทเป เราได้เยี่ยมชมถนนสายหนึ่งสองข้างทางเป็นร้านจำหน่ายเซรามิกส์ทั้งหมด ซึ่งหน้าร้านทุกร้านจะตกแต่งอย่างสวยงาม เหมือนโชว์รูม ส่วนด้านหลังร้านจะเป็นโรงงานผลิต ซึ่งถนนสายนี้รัฐบาลเขาได้ลงทุนทำทัศนียภาพใหม่ สายไฟก็เอาลงใต้ดิน ทางเดินสะดวก สวยงาม ความยาวถนนประมาณหนึ่งกิโลเมตรกว่า โดยใช้เงินถึง 330 ล้านบาทในการสนับสนุนกลุ่มเซรามิกส์ ถือว่าคุ้มมาก เพราะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวช้อปปิ้งที่มีชื่อเสียงไปแล้ว

คลัสเตอร์ปาล์มน้ำมันที่มาเลเซีย

ปีที่แล้วเราติดต่อขอไปดูกิจการปาล์มน้ำมันที่มาเลเซีย ทั้งสวนปาล์มและโรงงาน เนื่องจากเขาเป็นเบอร์หนึ่งของโลก เราอยู่ที่ 3 แต่หักหักกันมาก ปัจจุบันโรงงานปาล์มน้ำมันของเราวัดดูดิบเข้ามา 100 แต่ทำผลผลิตออกมาได้แค่ 50 สาเหตุก็มาจากวัดดูดิบไม่ได้คุณภาพเป็นหลัก ทุกวันนี้ผลผลิตต่อไร่ เราทำได้ 2.4 ตัน

มาเลเซียทำได้ 5 ตัน แต่เราต้องการ 6 ตัน ซึ่งแนวคิดการทำสวนปาล์มมาเลเซียนั้น เจ้าของโรงงานก็จะบอกกับเจ้าของสวนเลยว่า คุณไม่ได้ทำเพื่อโรงงานนะ แต่ทำเพื่อประเทศชาติ เพราะผลผลิตที่ได้ส่งออกเป็นรายได้เข้าประเทศ ดังนั้น เขาจะไม่มีการหลอกกัน และโรงงานเขาก็มีระบบตรวจสอบคัดแยกอย่างดี

“4 ปีที่ได้มีโอกาสสัมผัสกับคลัสเตอร์ กว่า 50 กลุ่ม เราได้เห็นผลงานของกลุ่มคลัสเตอร์ที่น่าสนใจมาก ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนใหม่ๆ การพัฒนาเนื้อดินเพื่อลดต้นทุนของกลุ่มคลัสเตอร์เซรามิกส์ การทำชุดว่ายน้ำจากหนังปลาฉลามของกลุ่มคลัสเตอร์เครื่องหนัง การพัฒนาแพรนโซลชีสร้านข้างเครือข่าย Mopro Shop ของกลุ่มคลัสเตอร์รถจักรยานยนต์ การพัฒนาเสื้อสมุนไพรกันเชื้อราของกลุ่มคลัสเตอร์สิ่งทอเพชรเกษม เป็นต้น เหล่านี้ก็ช่วยสร้างกำลังใจในการทำงานให้ทีมงานและกรมฯ ได้อย่างมาก แม้ว่าถ้าเทียบกับหลายประเทศ กระทั่งในย่านเอเชียเราจะตามหลังเขาหลายปี เพราะเราเพิ่งเริ่มปีที่ 3 เท่านั้น ในยุโรป หรือญี่ปุ่นพัฒนาการของคลัสเตอร์เขาก้าวหน้ากว่าเราไปมากหลายสิบปี ซึ่งทุกคลัสเตอร์เขาจะให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม สังคม เน้นเรื่องธรรมาภิบาลด้วย ก็อยากเห็นประเทศไทยมีสังคมอย่างนั้นบ้าง” ผอ.ยุพรัตน์ กล่าวสรุป

ส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม
สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
โทรศัพท์ 0 2202 4581, 0 2202 4559
E-mail : fahyuparat@yahoo.com

ผลงานโดยย่อของการส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

- ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546-2550 มีการพัฒนากลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแล้วทั้งสิ้น 32 กลุ่ม
- ใช้งบประมาณตั้งแต่ปี 2546-2550 ทั้งสิ้น 96.08 ล้านบาท
- จำนวนวิสาหกิจที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกคลัสเตอร์รวมทั้งสิ้น 746 วิสาหกิจ
- วิสาหกิจสามารถเพิ่มยอดขาย จากปี 2548 ยอดขายรวม 4,850.17 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 6,128.24 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 1,278.07 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.35
- วิสาหกิจสามารถเพิ่มยอดส่งออก จากปี 2548 ยอดขายรวม 2,472.07 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 2,603.14 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 131.07 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.3

การเพิ่มขีดความสามารถ ผู้ประกอบการไทย

ยิ่งในภาวะเศรษฐกิจถดถอย การลงทุนชะลอตัว ความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงไปไม่ยอมใช้จ่าย ซึ่งจะเป็นอุปสรรคของผู้ประกอบการไทยในการปรับตัวตั้งรับปัญหาที่รุมเร้าโดยเฉพาะปัญหาคายนอก ที่เหนือการควบคุม ในช่วงนี้เองที่ผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชนได้ออกมาตรการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการ เพราะเชื่อว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดเนื่องจากการพัฒนาตัวเองให้ทันหรือเหนือคู่แข่ง จะทำให้บทบาทของไทยจาก “ผู้ตาม” มาเป็น “ผู้นำหนด” ได้อย่างสมศักดิ์ศรี

การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเริ่มจากแนวคิดเสียก่อน ซึ่งเดิมไทยจะคิดแต่การส่งออก หรือการท่องเที่ยว แต่ปัจจุบัน จำเป็นที่จะต้องก้าวไปสู่รูปแบบใหม่ของการแข่งขัน คือ ต้องเน้นที่ความเก่ง ซึ่งเทคโนโลยี และนวัตกรรม มีส่วนสำคัญมากต่อการเพิ่มขีดความสามารถ

ทั้งนี้ ภาครัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการไทย โดยเน้นพื้นฐานหลักได้แก่ เกษตร, อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งต้องมาจากความร่วมมือทั้งจากภาครัฐและเอกชน ในการสร้างจิตสำนึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ปรับความคิดจากเดิม สู่ความคิดใหม่ เช่น การเกษตร เดิมมุ่งปริมาณผลผลิตสูง ลดต้นทุน เปลี่ยนเป็นเพิ่มมูลค่าสินค้า คุณค่า และความแตกต่าง ภาคอุตสาหกรรม เดิมแข่งราคาต่ำ ต่างคนต่างตัดราคากัน เปลี่ยนมารวมกลุ่ม และเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม ในส่วนการบริการ จากแข่งราคาต่ำ กำไรน้อย มาสู่การกำหนดตำแหน่งสินค้า เพื่อเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

ในฐานหน่วยงานปฏิบัติการ ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ก็ได้มีแผนดำเนินงานเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการไทย ประจำปี 2551 โดยมีเป้าหมายพัฒนาผู้ประกอบการทั้งสิ้น 1,900 ราย ทั่วประเทศ

โครงการต่างๆ ในการเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ ปี 2551

การพัฒนาพื้นฐานการบริหารธุรกิจ

- คพอ.พื้นฐานการบริหารกิจการ 19 จังหวัด
- CEFE 16 ครั้ง
- คพอ.ขั้นสูง (นวัตกรรมและการจัดการสมัยใหม่)
- ผีกรอบรมวิทยากร เกมธุรกิจ และกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ (สำหรับเจ้าหน้าที่ กสอ.)
- ผีกรอบรมการจัดทำแผนธุรกิจ สำหรับเจ้าหน้าที่ กสอ.

การเสริมสร้างขีดความสามารถเฉพาะด้าน

- เพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม
- การจัดจำหน่ายอย่างมืออาชีพ
- การบริหารการผลิตเพื่อการลดต้นทุน
- กลยุทธ์การบริหารการตลาดยุคใหม่

- การบริหาร การวางแผนทางภาษี
- เพิ่มศักยภาพในการบริหารทุนมนุษย์และองค์กร

การเชื่อมโยงธุรกิจ

- ตลาดนัดเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจ
- ศึกษาดูงาน 15 ครั้ง
- การเผยแพร่ข่าวสาร เพื่อกระตุ้นการพัฒนาผู้ประกอบการ
- คพอ. Forum 4 ครั้ง

โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม (Entrepreneurs Development for Innovation Productivity Programme)

เพื่อเป็นการต่อยอดโครงการ คพอ. และขยายโอกาสให้ผู้ประกอบการธุรกิจอื่นในการพัฒนากิจการให้มีศักยภาพระดับสากล กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) จึงได้พัฒนา โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม (Entrepreneurs Development for Innovation Productivity Programme: EDIPP) โดยเน้น 2 ด้าน คือ แผนงานด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอย่างมีนวัตกรรม อีกด้านคือ แผนงานการพัฒนาการวางแผนและจัดการเทคโนโลยีเชิงนวัตกรรม

แผนงานด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอย่างมีนวัตกรรม

- เป้าหมายของแผนงานเพื่อลดต้นทุนและแก้ปัญหาด้านคุณภาพ ที่มีที่ปรึกษาจะร่วมกับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ พัฒนานวัตกรรมในการผลิตขึ้นภายในองค์กร นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นนี้อาจจะอยู่ในส่วนของผลิตภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต กระบวนการผลิต หรือวิธีการทำงานก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพร้อมของกิจการเอง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ จะได้รับประโยชน์จากการพัฒนาทีมงานระหว่างที่ดำเนินโครงการเพื่อทำกิจกรรมกลุ่มปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องหลังจากจบโครงการ

แผนงานการพัฒนาการวางแผนและจัดการเทคโนโลยีเชิงนวัตกรรม

- แผนงานนี้เป็นแผนงานเพิ่มความสามารถของผู้ประกอบการในการวิเคราะห์ความต้องการ การวางแผนการเลือกใช้และการจัดการเทคโนโลยีการผลิตโดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีเชิงรุก และมีศักยภาพโดดเด่นในการเพิ่มอัตราการผลิต การลดต้นทุนและการลดของเสีย ผู้ประกอบการจะมีทักษะความรู้ในการวางแผนและจัดการเทคโนโลยีเชิงนวัตกรรมอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เช่น การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีกระบวนการผลิต เทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีประหยัดพลังงาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อยกระดับความสามารถของสถานประกอบการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

เงื่อนไขผู้เข้าร่วมโครงการ

1. เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตทุกประเภท และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
2. หากเป็นกิจการร่วมทุนต้องมีหุ้นคนไทยไม่ต่ำกว่า 50%
3. ผู้ประกอบการ ผู้บริหารสูงสุดและทีมงาน ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาระดับการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและเทคโนโลยีการผลิตให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการฝึกอบรม การวางแผน และการลงมือปฏิบัติ ให้เห็นผลอย่างแท้จริงตลอดระยะเวลา 9 เดือน
4. ผู้ประกอบการ มีความพร้อมจะปรับปรุง และยกระดับการพัฒนาการผลิตและเทคโนโลยีการผลิต ปรับปรุงและลงทุนพัฒนาระบบการผลิต ลงทุนปรับสายการผลิตลงทุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต

สนใจโครงการต่างๆ ติดต่อ
สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

โทรศัพท์ 0 2202 4564, 0 202 4578-9,
0 2202 4597

Industrial Cluster

คลัสเตอร์อุตสาหกรรม

ณ วันนี้ คำว่า ‘คลัสเตอร์’ ไม่ได้เป็นที่รู้จักในความหมายของการรวมกลุ่ม รวมพวก รวมหมวดหมู่ เท่านั้น เพราะในเชิงเศรษฐศาสตร์ การรวมกลุ่มของธุรกิจหรืออุตสาหกรรม (Business / Industrial) หรือ คลัสเตอร์อุตสาหกรรม มีความสำคัญในระดับที่เป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน และการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ

เช่นเดียวกับประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลก ประเทศไทยยังคงถูกท้าทายต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจโลกสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) การเปิดเสรีทางการค้า (Trade Liberalization) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะด้านไอทีและเทคโนโลยีชีวภาพ

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้ภาครัฐและเอกชนไทยต้องหันมาทบทวนตัวเองอย่างจริงจัง เพราะไม่ว่าภาคการผลิตและบริการของบ้านเราล้วนไม่อาจหลีกเลี่ยงหนีการเผชิญกับการแข่งขันทางการค้าอย่างรุนแรงไปได้ ในขณะที่ยังคงมีความอ่อนแอทางโครงสร้างการผลิตหลายประการ ทั้งเรื่องของผลิตภาพต่ำ การสร้างนวัตกรรมมีน้อย

ซึ่งผลลัพธ์ไม่เพียงแต่ทำให้ไทยต้องสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดให้แก่ประเทศคู่แข่งในตลาดโลก แต่ยังรวมถึงผลกระทบที่ไม่อาจขยายสัดส่วนของการส่งออกให้มากขึ้นอีกด้วย

แนวคิดการนำเอาคลัสเตอร์ หรือการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ (Clustering) มาใช้ในฐานะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระดับจุลภาค เพื่อมาเสริมนโยบายและมาตรการด้านมหภาค ซึ่งครอบคลุมในเรื่องภาษี การเงิน และการส่งเสริมการลงทุนอยู่แล้วจึงได้เริ่มขึ้นในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติและขับเคลื่อน

ดังนั้น ความหมายของคลัสเตอร์ในเชิงเศรษฐศาสตร์ จึงมีความหมายเดียวกับ คลัสเตอร์อุตสาหกรรม หรือ Industrial Cluster นั้นเอง

ทฤษฎี ‘คลัสเตอร์’

คลัสเตอร์ได้รับการพัฒนาให้เป็นทฤษฎีในฐานะที่เป็นเครื่องมือการพัฒนาในระดับจุลภาค มีจุดกำเนิดมาจากทฤษฎีว่าด้วยความสามารถในการแข่งขันของชาติ ของศาสตราจารย์ไมเคิล อี. พอร์เตอร์ ใน ค.ศ.1990 โดยเสนอในบทความวิชาการ “The Competitive Advantage of Nations” ว่าแนวคิดที่มีความหมายอย่างแท้จริง ของความสามารถในการแข่งขันของประเทศคือการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)

พอร์เตอร์ได้ตั้งคำถามว่า เหตุใดความเก่งเฉพาะสินค้า หรือบริการต่างๆ จึงเกิดขึ้นในเฉพาะถิ่นฐานต่างๆ นั้นได้ เช่น ไวน์ น้ำหอม ที่ฝรั่งเศส ไม่ตัดดอกที่เนเธอร์แลนด์ หรืออุตสาหกรรมการบินที่วอชิงตัน ฯลฯ

ซึ่งคำตอบที่ได้จากงานวิจัยของพอร์เตอร์พบว่า เบื้องหลังความเก่งของประเทศต่างๆ นั้นจะต้องมีการตั้งถิ่นฐานของคลัสเตอร์ในรายสินค้าอยู่ในประเทศด้วยเสมอ

‘คลัสเตอร์อุตสาหกรรม’ คืออะไร

คือ กลุ่มของธุรกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้องมารวมตัวดำเนินการอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน (Geographical Proximity) มีความร่วมมือเกื้อหนุน เชื่อมโยงและเสริมกิจการซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร (Commonality and Complementary) ทั้งในแนวดิ่งและแนวนอน โดยความเชื่อมโยงในแนวดิ่ง (Vertical Linkage) เป็นความเชื่อมโยงของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ตั้งแต่ธุรกิจต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และความเชื่อมโยงในแนวนอน (Horizontal Linkage) เป็นความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมสนับสนุนด้านต่างๆ รวมทั้งธุรกิจให้บริการ สมาคมการค้า สถาบันการศึกษาและฝึกอบรม สถาบันวิจัยพัฒนา ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรวมดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน ด้วยการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และสร้างนวัตกรรมร่วมกัน

ประโยชน์และข้อได้เปรียบ

กระบวนการคลัสเตอร์ (Clustering Process) ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขัน โดยจะช่วยเพิ่มผลผลิตของบริษัทผู้ประกอบการ พร้อมกับเพิ่มขีดความสามารถทางนวัตกรรม และช่วยกระตุ้นให้เกิดธุรกิจใหม่ขึ้นมา โดยอาจสรุปข้อได้เปรียบของคลัสเตอร์ ดังนี้

- 1) การจัดหางค์ประกอบพิเศษในการผลิตได้ง่ายรวมทั้งจุดเด่นเรื่องต้นทุนของการจัดหาจะต่ำกว่ารูปแบบอื่นๆ ด้วย
- 2) การจัดแบ่งหน้าที่การผลิต ตามความชำนาญของผู้ประกอบการแต่ละรายในคลัสเตอร์ จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาความเชี่ยวชาญของแต่ละบริษัท และขนาดของการผลิตมีแนวโน้มที่จะขยายใหญ่ขึ้น

บทบาทของผู้มีส่วนรวมในการพัฒนากลัสเตอร์

3) การเข้าถึงแหล่งทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและความชำนาญเฉพาะด้าน

4) การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ เนื่องจากคลัสเตอร์ประกอบด้วยบริษัทผู้จัดวัตถุดิบ/ชิ้นส่วนพิเศษ สถาบันสนับสนุน ทั้งที่เป็นสถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยข้อมูล/สารสนเทศ

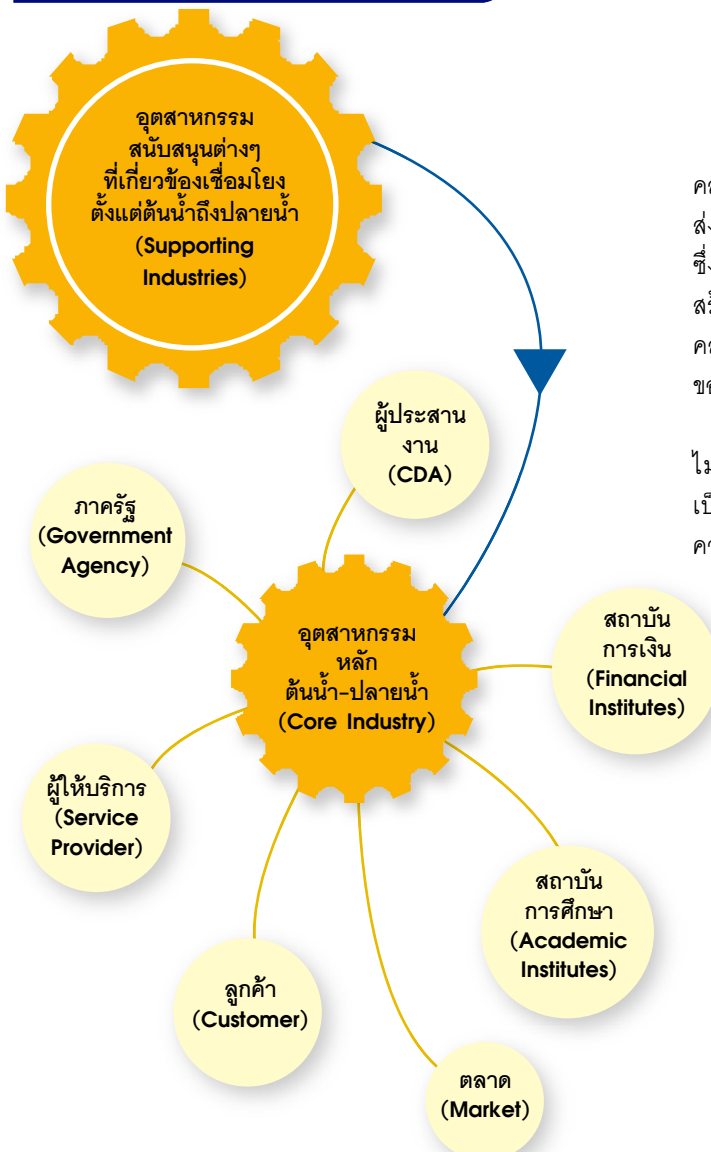
5) การเสริมซึ่งกันและกัน ข้อได้เปรียบประการนี้มาจากโครงสร้างของคลัสเตอร์ที่เป็นระบบที่ครอบคลุมทุกด้าน และทุกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่ของการเพิ่มมูลค่า

6) ระดับคุณภาพและผลการดำเนินการ ซึ่งการแข่งขันภายในคลัสเตอร์เป็นแรงกดดันให้มีการเปรียบเทียบคุณภาพของผลิตภัณฑ์/บริการ ระหว่างผู้ประกอบการ

7) การพัฒนาความสามารถด้านนวัตกรรม เพราะความใกล้ชิดระหว่างผู้ประกอบการตลอดสายการผลิตกับลูกค้าทำให้สามารถทราบถึงความต้องการของลูกค้าและแนวโน้มของความต้องการได้เป็นอย่างดี ประการสำคัญที่ต้องเน้นก็คือความเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตได้ช่วยทำให้กระบวนการสร้างนวัตกรรมมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และการสร้างธุรกิจใหม่ภายในคลัสเตอร์

แผนภาพคลัสเตอร์ (Cluster Map)

โดยความหมาย ประโยชน์ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของคลัสเตอร์ดังที่เสนอไปทั้งหมดนั้น สรุปได้ว่า พลวัตของคลัสเตอร์จะส่งสัญญาณถึงโอกาส ช่องว่าง หรืออุปสรรคที่ยังไม่มีการตอบสนอง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการสร้างธุรกิจใหม่ขึ้น โดยมีมิติของการสร้างธุรกิจใหม่ในกลุ่มที่รวมตัวกันนี้ ยังรวมถึงโอกาสที่จะช่วยขยายคลัสเตอร์ทั้งในแนวกว้าง และแนวลึก เป็นการเพิ่มความได้เปรียบของคลัสเตอร์มากยิ่งขึ้น

จึงถึงเวลาแล้วที่ผู้ประกอบการไทยจะต้องหันมามุ่งมั่นอย่างไม่มีเงื่อนไขเพื่อนำไปสู่การรวมตัวในรูปแบบของคลัสเตอร์ เพราะเป็นการรวมตัวเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจตนเองอย่างแท้จริงภายใต้ความต้องการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมไทยอย่างยั่งยืน.

ข้อมูลอ้างอิง :

<http://www.thaicluster.net>
 ส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม
 สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม
 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

MPOB ใช้นวัตกรรมเพิ่มผลิตภาพ ขนุนมาเลเซียพาดเบอร์หนึ่ง อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของโลก

‘ปาล์มน้ำมัน’ กลายเป็นพืชเศรษฐกิจตัวสำคัญของไทยและของโลกขึ้นมาก็เมื่อพลังงานทางเลือกอย่าง ‘ไบโอดีเซล’ ที่มีปาล์มน้ำมันเป็นวัตถุดิบหลัก ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อลดปัญหาขาดแคลนทรัพยากรน้ำมันซึ่งร่อยหรอลงทุกที ในขณะที่ราคาจำหน่ายจากประเทศผู้ผลิตก็ยากที่จะควบคุม

ปัจจุบัน ‘มาเลเซีย’ ถือเป็นประเทศส่งออกปาล์มน้ำมันเป็นอันดับ 1 ของโลก รองลงมาคือ อินโดนีเซีย และไทย โดยที่อันดับสองและสามนั้น ยังถือว่าห่างไกลผู้นำพอสมควร เพื่อจะเรียนรู้ว่าเหตุใดอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของมาเลเซียจึงก้าวหน้าไปมาก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้จัดคณะเดินทางไปดูถึงถิ่น... ประเทศมาเลเซีย

ต้นปาล์มน้ำมันในมาเลเซียมีต้นกำเนิดมาจากทวีปแอฟริกา มีพื้นที่ปลูกกว่า 60% ของพื้นที่เพาะปลูกพืชทั่วประเทศ และทำให้มีการจ้างงานกว่า 1 ล้านคนในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ประเทศมาเลเซียสามารถผลิตน้ำมันปาล์มได้เพิ่มขึ้นทุกปี ปี ค.ศ.2006 ผลิตน้ำมันปาล์มดิบได้ 16 ล้านตัน และคาดว่าจะในปี ค.ศ.2010 จะสามารถผลิตได้ถึง 19 ล้านตัน ประเทศมาเลเซียสามารถผลิตน้ำมันปาล์มได้มากที่สุดในโลกคิดเป็นเกือบ 50% ของโลก ความสำเร็จนี้

เกิดจากการสนับสนุนของรัฐบาลที่เห็นความสำคัญและทำรายได้เป็นอันดับ 3 ของประเทศ รองจากการส่งออกน้ำมันและการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ส่งออกไปยังจีนและเนเธอร์แลนด์ ปี ค.ศ.2006 ส่งออกประมาณ 12 ล้านตัน

พัฒนาการของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของมาเลเซียทั้งระบบที่ก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้งนั้น ผู้สนับสนุนสำคัญคือ คณะกรรมการน้ำมันปาล์มแห่งมาเลเซีย (MPOB = Malaysian Palm Oil Board) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลรายงานตรงต่อรัฐมนตรีและเสนองานวิจัยและพัฒนาที่จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม เป็นสถาบันด้านการพัฒนาและผลิตผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับ อีกทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในด้านการพัฒนาในรูปแบบที่หลากหลายให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลกอย่างยั่งยืน

MPOB อยู่ได้ด้วยเงินสนับสนุนที่ได้จากการเก็บจากผู้ผลิต โดยเก็บ 11 ริงกิตต่อตัน อาจมีการเก็บเพิ่มขึ้นหากต้องใช้เงินในการวิจัยเพิ่มขึ้น หากไม่สามารถเก็บได้ก็จะไม่ต่อใบอนุญาตในการผลิตให้แก่ผลงานของ MPOB นั่นก็คุ้มค่าอย่างมาก มีครบทุกวงจรตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

ในส่วนของต้นน้ำคือ การพัฒนาสายพันธุ์ปาล์ม ซึ่งสายพันธุ์ที่โดดเด่น ได้แก่ PS1 ผลผลิตทรายปีที่สูงขึ้น และต้นแคระ (Higher Yield and Dwarf) PS2 มีส่วนประกอบของน้ำมันสูง (Higher Oil Unsaturations) PS3 มีส่วนของเมล็ดในของผลใหญ่กว่า (Bigger Kernel Content) PS4 - มีแคโรทีนสูงกว่า (Higher Carotene Content) PS5 เปลือกนอกบาง (Thin-shell Teneras) PS6 ผลปาล์มใหญ่ (Large-fruit Duras)

นอกจากนี้ยังมีการใช้นวัตกรรมการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อเพื่อเพิ่มผลผลิต พัฒนาเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในด้านต่างๆ เช่น เครื่องมือตัดและเก็บเกี่ยว เครื่องเจาะฝังปุ๋ย รถขนปาล์มขนาดต่างๆ มีความร่วมมือกับบริษัทผลิตปุ๋ยในการวิจัยและพัฒนาการใช้และให้ปุ๋ยอย่างเหมาะสม พัฒนาการปลูกและการจัดการสวนปาล์ม เพื่อไม่ให้มีส่วนเหลือทิ้ง (Zero Waste) และปราศจากการเผา (Zero Burning) พัฒนาคุณค่าทางด้านอาหาร เพราะในน้ำมันปาล์มมีวิตามินเอและอี และสารแอนติออกซิเดนท์ (Antioxidant) ซึ่งสามารถป้องกันมะเร็งได้ โดยยังมีการพัฒนาในด้านที่ไม่ใช่อาหาร (Non food) ด้วยการนำส่วนเหลือทิ้งไปใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อย่างอื่นเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น ใบ ทะลาย นำไปคลุมดินหรือผลิตเป็น กระดาษ กล่องห่อหุ้มกันกระแทก ไม้แอม ดี เอฟ (MDF BOARD) ชิ้นส่วนภายในรถยนต์ โฟลียูรีเทนชนิดยืดหยุ่น (Flexible polyurethane) สารฟอกล้างที่เป็นมิตรต่อสภาพแวดล้อม น้ำมันหล่อลื่น เครื่องสำอาง

ในด้านเครื่องจักรที่ใช้ในการปลูก เก็บเกี่ยวผลผลิต มาเลเซียก็มีการจัดตั้ง ‘ศูนย์เครื่องจักรกลสำหรับฟาร์ม’ (Farm Mechanical Center) มีหน้าที่หลักในการออกแบบวิจัยและสร้างเครื่องจักรต้นแบบสำหรับใช้ในสวนปาล์ม และอนุญาตให้เอกชนที่ยังไม่มีเครื่องมือเข้ามาใช้ได้ เครื่องมือที่ได้ออกแบบแล้วมี

- **เครื่องเก็บผลปาล์ม** เนื่องจากมีการเก็บถึง 40 ครั้งต่อปีหรือทุกๆ 15-20 วัน เช่น รถ crabber สำหรับเก็บผลปาล์มที่ตัดแล้ว เครื่องดูดเก็บผลปาล์มที่ร่วง เครื่องตัดผลปาล์มในที่สูงสำหรับใช้กับปาล์มที่สูงเกิน 3 เมตร Aluminium Pole รถแบบ platform สำหรับยกคนตัดในที่สูง

- **เครื่องขนส่งผลปาล์มออกจากแปลงปลูก** เช่น รถมอเตอร์ไซด์และเครื่องขนส่งผลปาล์มที่ตัดแล้วออกจากแปลง (Motorcycle Trailer)

- **เครื่องมือสำหรับกิจกรรมอื่นๆ** กำจัดวัชพืชแบบมีเครื่องกันการฟุ้งกระจาย รถเจาะฝังปุ๋ย เช่น รถแทรกเตอร์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยวผลผลิตผล หรือรถที่ใช้เก็บผลปาล์มที่ร่วงหล่น เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมี **อาคารวิจัยชีวมวล (Biomass center)** ทำการวิจัยนำส่วนเหลือใช้จากสวนปาล์มและโรงงานผลิตไปปรับปรุงให้เกิดประโยชน์ เช่น ทำไม้อัด ใช้ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ต่อไป

จะเห็นได้ว่าทุกส่วนในระบบการผลิตปาล์มน้ำมันของมาเลเซียนั้น มีการคิด วางแผน และปฏิบัติเป็นระบบอย่างน่าทึ่งทีเดียว ซึ่งทุกอย่างนั้นล้วนมาจากคนในระบบทุกหน่วยที่มุ่งมั่นที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มของประเทศให้เป็นเบอร์หนึ่งของโลกให้ได้ คลัสเตอร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันมาเลเซีย จึงเป็นตัวอย่างที่น่าเจริญรอยตามของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมของไทย ไม่ว่าจะเป็นปาล์มน้ำมัน หรืออุตสาหกรรมอื่น.

Innovation + Design = Best Product

เมื่อ นวัตกรรม + ดีไซน์ = ผลิตภัณฑ์โดดเด่นด้วยรูปลักษณ์ พร้อมการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำมาซึ่งรายได้เป็นกอบเป็นกำ เชื่อว่าโจทย และคำตอบเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ไฟฟา...

แต่การจะกำหนดนวัตกรรมและดีไซน์มาผสมผสานกันอย่างลงตัว ใช้จะ ทำกันได้ง่ายอย่างโจคิด แต่ก็ใช่ว่าจะยากเกินความสามารถ ลองมาดูตัวอย่าง จากผู้ประกอบการเลือดใหม่เหล่านี้กัน...

ZENIVAC

หลอดเก็บเลือดสุญญากาศ

www.zenimed.co.th

086 329 7307

จากพื้นฐานการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานธุรกิจทางด้านวิทยาศาสตร์การ แพทย์และสาธารณสุข มาเป็นเวลานาน คุณ สุรพัชร พันทรัพย์กุล Sales and Operation Manager บริษัท เซนนิเมด (ประเทศไทย) จำกัด หนึ่งในกลุ่มผู้ริเริ่มก่อตั้งบริษัท มองเห็นถึงโอกาส ของผลิตภัณฑ์ “หลอดเก็บเลือดสุญญากาศ” ซึ่ง ในแต่ละปีสถานพยาบาลต่างๆ ในเมืองไทยมีการ สั่งซื้อมูลค่านับ 1,000 ล้านบาท และส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจาก ต่างประเทศ

“หลอดเก็บเลือดสุญญากาศ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้กันเยอะมาก ในโรงพยาบาล คลินิก หรือสถานพยาบาลทั่วไป และยังเป็นของ ที่ใช้แล้วทิ้ง เราจึงมองว่าถ้าผลิตเองได้ เป็นแบรนด์ของคนไทย ไม่ ต้องนำเข้า ก็น่าจะช่วยลดต้นทุนของสถานพยาบาลได้ทางหนึ่ง และ ตัวบริษัทเองก็น่าจะอยู่ได้และมีรายได้อย่างต่อเนื่องจากสินค้าตัวนี้ จึงได้ร่วมกันคิดค้นหาวิธีการและเทคโนโลยีในการผลิต หลอดเก็บ เลือดชนิดสุญญากาศ (Vacuum blood collection tube) ที่ เรียกว่า Forced Air Evacuation System (FAE System) ขึ้นมา” คุณสุรพัชร กล่าวถึงที่มา

จุดเด่นและความแตกต่างของผลิตภัณฑ์นี้ ช่วยลดความเจ็บปวด และเพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการเจาะเลือดของคนไข้ที่เข้ารับ การตรวจในโรงพยาบาล เนื่องจากขั้นตอนการเจาะเลือดที่น้อยลง

และเข็มสามารถเจาะผ่านฝาได้ง่าย ดูดเลือดได้อย่างรวดเร็ว และทำการเปลี่ยนหลอดอย่างสะดวก และนุ่มนวล สามารถปรับชนิดและรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน

เฉพาะรายได้ เช่น ขนาดของหลอด ฉลากเฉพาะสำหรับลูกค้าแต่ละราย รวมถึงผลิตภัณฑ์ ที่มีความสวยงาม ชัดเจน และสะดวกต่อการใช้งาน

“ดูจากภายนอกเหมือนกับเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำได้ง่าย แต่หลอดแก้วและมีฝาปิด แต่เพราะเราต้องทำให้หลอดมีความเป็นสุญญากาศ จึงมีความยากซ่อนอยู่มากมายในขั้นตอนของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ อีกทั้งต้องทำให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ปลอดภัย ใช้งานง่าย ด้วยเครื่องใช้ทางการแพทย์ ถือเป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม ฉะนั้นเรื่องของการผลิต การดีไซน์ จึงต้องมาจากฟังก์ชันการใช้งานเป็นหลัก เพื่อให้การนำไปใช้งานมีประสิทธิภาพตรงตามมาตรฐานทางการแพทย์ ตั้งแต่ วัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิต จนถึงรูปแบบดีไซน์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทั่วโลกสามารถนำไปใช้ได้” คุณสุรพัชร กล่าวทิ้งท้าย

HUI Power

ท่อไอเสียประหยัดน้ำมัน

081 988 0706, 084 008 0706

หนุ่มใหญ่อดีตพนักงานประจำอย่าง **คุณสมชาย เตชะพลากร** หลังจากคลุกคลีอยู่กับแวดวงผลิตภัณฑ์ระดับยนต์มายาวนาน เมื่อมีโอกาสจึงได้ออกมาเปิดกิจการค้าส่งผลิตภัณฑ์ระดับยนต์ของตัวเอง การต้องเดินทางติดต่อกับลูกค้าทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด แต่ละเดือนต้องจ่ายค่าน้ำมันเป็นหลักหมื่นบาท จึงเกิดไอเดียว่าน่าจะมียุติวิธีที่ช่วยให้สามารถประหยัดน้ำมันได้ โดยที่ไม่ต้องไปทำอะไรกับเครื่องยนต์ จึงเป็นที่มาของ **“ท่อไอเสียประหยัดน้ำมัน”**

“การจะช่วยให้รถยนต์ประหยัดน้ำมันมากขึ้น ส่วนใหญ่จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการปรับแต่งเครื่องยนต์ ซึ่งมีความยุ่งยาก ผมจึงศึกษาจากผลวิจัย พบว่า หากท่อไอเสียมีการระบายไอเสียออกมาตามหลักอากาศพลศาสตร์ และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก็จะทำให้เครื่องยนต์ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันก็จะลดลงด้วย ผมจึงเริ่มผลิตออกมาทดลองให้เพื่อนๆ ใช้ดู ปรากฏว่าได้ผลดี จนมีการแนะนำกัน ต่อๆ ไป จนเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมาคิดว่าน่าจะพัฒนารูปแบบให้มีความสวยงาม และทำออกมาอย่างจริงจัง” คุณสมชาย แนะนำถึงจุดเริ่มต้นของธุรกิจ

ท่อไอเสียประหยัดน้ำมัน HUI POWER เป็นนวัตกรรมใหม่ โดยอาศัยหลักการทำงานตามหลักอากาศพลศาสตร์ ในขณะที่ไอเสียจากเครื่องยนต์ไหลผ่านท่อไอเสียประหยัดน้ำมัน ไอเสียจะถูกดูดออกด้วยความเร็วที่เพิ่มขึ้น ทำให้ลมจากท่อไอเสียไหลเข้ามาเร็วขึ้น มีผลให้การจุดระเบิดในกระบอกสูบสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทำให้ได้กำลังเพิ่มขึ้น อัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันก็จะลดลง เขม่าในกระบอกสูบน้อยลงด้วย จึงมีผลให้ควันดำในขณะเครื่องยนต์ทำงานลดลง และ อุณหภูมิในเครื่องยนต์ก็จะลดลงตามไปด้วย ผลการทดสอบ

จาก สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พบว่า สามารถลดความสิ้นเปลืองน้ำมันลงได้ 13% เพิ่มอัตราเร่งได้ 14.5% และนำไปติดตั้งได้กับรถทุกรุ่น ทั้งรถกระบะ รถเก๋ง รถบรรทุก 6 ล้อ 10 ล้อ รถหัวลาก รถทัวร์ รถดีเซล เบนซิน และแก๊ส ได้อีกด้วย อีกจุดเด่นหนึ่งที่สำคัญ นั่นคือ ติดตั้งง่าย ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เท่านั้น

ปัจจุบัน HUI POWER มีผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับรถยนต์ออกมาอีก 2 ตัว คือ พิลเตอร์กรองแอร์รถยนต์ นาโน สามารถกำจัดแบคทีเรียภายในรถยนต์ ลดฝุ่นละอองที่จะเข้าไปเกาะหรืออุดตันในตู้แอร์ และยังช่วยให้ประหยัดน้ำมันได้อีก 3.5% และ สารลดการเสียดสีในเครื่องยนต์ ช่วยชะลอการสึกหรอ และลดอุณหภูมิในตัวเครื่องได้ สามารถยืดอายุการใช้งานเครื่องยนต์ ทั้งช่วยประหยัดน้ำมันได้อีกด้วยถือเป็นสินค้าที่เหมาะสมแก่ภาวะปัจจุบันอย่างอื่น

Osisu

ผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุ

www.osisu.com 081 618 3242

แม้ในปีที่ผ่านมา กระแสแรงจูงใจภาวะโลกร้อน การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และการรีไซเคิล จะเป็น Hot Issue ในบ้านเรารวมถึงประเทศต่างๆ ทั่วโลก แต่กับ**คุณวีรยุทธ ตันชูเกียรติ** Managing Partner เจ้าของแบรนด์ Osisu เธอให้ความสนใจมานานกว่า เพราะ Osisu คือ ผลิตภัณฑ์ที่มาจาก **“เศษวัสดุเหลือใช้”** หรือว่า ขยะ ในสายตาลายคน โดยนำมาสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นเฟอร์นิเจอร์ชิ้นใหม่ โดดเด่นด้วยแนวคิดและดีไซน์ จนได้รับความสนใจทั้งจากลูกค้าคนไทยและต่างประเทศ

“ผลงานต่างๆ ได้รับการออกแบบจาก ผศ.ดร.สิงห์ อินทรชูโต อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เราทั้งคู่ได้มีโอกาสไปตามโรงงาน หรือสถานที่ก่อสร้างบ่อยๆ ตั้งแต่เมื่อตอนเริ่มเปิดร้านกาแฟ เรามีความคิดตรงกัน

ที่เห็นเศษไม้มากมายกลายเป็นขยะ จึงคิดว่าน่าจะนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ จึงให้อาจารย์ช่วยทำเฟอร์นิเจอร์ที่มาจากเศษไม้พวกนี้ เพื่อมาไว้ในร้านกาแฟ พอลูกค้ามาที่ร้านหลายคนชื่นชอบ จนเกิดเป็นแรงบันดาลใจที่จะทำผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุเหลือใช้อย่างจริงจัง เพราะคิดแล้วว่ามียุคกลุ่มลูกค้าที่สนใจอยู่แล้วจะเรียกได้ว่าเป็น Niche Market ก็ตาม โดยเราดูในส่วนของการตลาด และมีอาจารย์ดูแลในเรื่องการออกแบบ” คุณวีรณัฐ ย้อนถึงจุดเริ่มต้นของธุรกิจ

สินค้าของ Osisu มีคอนเซ็ปต์ที่ชัดเจนในเรื่องของ การนำวัสดุที่เหลือใช้จากสถานที่ก่อสร้าง วัสดุที่เหลือจากสายการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม และวัสดุที่เหลือใช้ในชีวิตรประจำวัน อาทิ เศษไม้ เศษเหล็ก กระดาษใช้แล้ว ก่อหลอม ยางในรถยนต์ไฮดรอลิก แผ่นวงจรโทรศัพท์มือถือ ของใส่เมล็ดกาแฟ ขวดน้ำพลาสติก ฯลฯ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ แต่ยังคงไว้ซึ่งประโยชน์ใช้สอย และความสะดวกสบายในการใช้งาน ทั้งนี้ ยังเลือกผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนการผลิต เช่น กาวและสีที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติไม่มีสารพิษ (Non

toxic) อีกด้วย

“แนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของเราจะแตกต่างจากคนอื่น เพราะเราจะเริ่มจากได้เห็นวัสดุก่อน หลังจากนั้น ค่อยคิดว่าจะสามารถนำมาทำอะไรได้บ้าง เพราะรูปทรงของวัสดุที่ได้จะไม่เหมือนกัน ดังนั้นแบบที่ได้จึงค่อนข้างหลากหลายแล้วแต่ว่าช่วงนั้นจะมีวัสดุอะไร ในช่วงหลังจากเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น ก็มีคนนำวัสดุรีไซเคิลมาให้อยู่เรื่อย ทำให้เราได้คิดงานแบบใหม่ออกมาตลอด ซึ่งในขั้นตอนของงานออกแบบสำหรับเราถือว่าไม่ยากมาก แต่ที่ยากคือในส่วนของการผลิต” คุณวีรณัฐกล่าว

ปัจจุบัน Osisu ไม่เพียงแต่มีสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านจากเศษไม้เท่านั้น แต่ยังมีผลิตภัณฑ์อื่นๆ อาทิ กระเป๋าทูและกระเป๋าสตางค์จากถุงพลาสติกใช้แล้ว, แก้วทำจากเศษโฟมที่เหลือจากการผลิตฟูกที่นอน, ถาดแก้วที่ทำจากกระจก Temper ที่ใช้แล้วมาหลอมใหม่ เป็นต้น

Happy Lock

ล็อกล้อกันขโมย
0 2879 5231-2

แรงบันดาลใจที่เกิดจากประสบการณ์จริงในชีวิตของคุณธนธิป ปันประสม ผู้บริหาร บริษัท เอมมี โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด ผู้เคยผ่านเหตุการณ์ถูกโจรกรรมรถยนต์ ทั้งที่เขาเองติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันภัยไว้ถึง 4 ชั้น ก็ยังไม่วายถูกโจรลักไปได้ จึงทำให้เขาคิดค้นผลิตภัณฑ์ “เครื่องล็อกล้อกันขโมย” แบรินด์ Happy Lock ขึ้นมา

“ตอนนั้นรถผมล็อก รีโมท 1 ชั้น และมีที่ล็อกเบรกกับคลัช ซึ่งเป็นกฎแบบ 3 ชั้น อีก ก็ยังโดนขโมย เพราะล็อกรีโมท ใจแค่ถอดแล้วนำสายไฟมาช้อนตักก็เรียบร้อยในไม่ถึง 1 นาที จากนั้นเมื่อเข้าไปในรถได้ คนภายนอกเห็นก็จะคิดว่าเป็นเจ้าของรถหรือรถบางคันติดฟิล์มดำก็มองไม่เห็นอีก ฉะนั้นก็ใช้เวลาได้เต็มที่กับการจะทำลายที่ล็อกเบรกกับคลัช แสดงว่า “ล็อกข้างในรถ” ใจไม่กลัว จึงเป็นที่มาให้คิดประดิษฐ์เครื่องมือล็อกที่อยู่นอกรถขึ้นมา” คุณธนธิป กล่าว

เครื่องมือล็อกล้อ Happy Lock ใช้หลักการง่ายๆ ในการสร้างผลิตภัณฑ์ นั่นคือ ธรรมชาติ

ของโจรมักกลัวที่สว่าง กลัวคนพบเห็น ถ้าล็อกรถจากภายนอก อย่างเช่น ล็อกล้อ ใจต้องก้มๆ เงยๆ อยู่แถวล้อรถ ก็จะกลัวคนพบเห็น หรือถ้าคนทั่วไปเห็นมีคนที่ก้มๆ เงยๆ อยู่บนรถ ก็จะรู้สึกสงสัยอาจมีการสอบถาม หรือโทรศัพท์แจ้งตำรวจได้

อุปกรณ์ ล็อกล้อรถยนต์ Happy Lock เรียกได้ว่าใช้งานง่าย เพราะถูกออกแบบคิดค้นให้ล็อกด้านนอกรถ สังเกตเห็นสิ่งผิดปกติได้ง่าย สะดวกสบายในการในการติดตั้ง และเก็บรักษา มีจุดเด่นคือ 1.มีตัวปิดกั้นการถอดล้อ 2.แกนหมุนปรับทิศทางได้ ทำให้ล็อกได้กับล้อหลายขนาด 3.ใช้วัสดุเป็นเหล็กหล่อเหนียวอย่างดี และ 4.ราคาไม่แพง

จะเรียกว่าเป็น ภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่คิดค้นอุปกรณ์ล็อกล้อรถยนต์ เพื่อป้องกันการถูกโจรกรรมเป็นรายแรกของประเทศไทย ก็ไม่ผิดนัก ซึ่งสิ่งประดิษฐ์นี้ได้ทำการจดสิทธิบัตรเรียบร้อยแล้ว และนี่คือผลผลิตจากจุดเริ่มต้นของการนำ นวัตกรรม มาบวกกับ ดีไซน์ เพื่อให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้สอยได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

คุณธรรมของลูกจ้าง และนายจ้าง

ธรรมะสำหรับลูกจ้าง

๑. เต็มใจทำ คือมี จันทะ ความพอใจที่จะทำงานนั้นๆ
๒. แข็งใจทำ คือมี วิริยะ ความพากเพียรที่จะทำงานนั้นๆ
๓. ตั้งใจทำ คือมี จิตตะ ความเอาใจใส่ฝักใฝ่ที่จะทำงานนั้นๆ

ไม่วางธุระ

๔. เข้าใจทำหรือฉลาดทำ คือมี วิมังสา ความหมั่นตรិตรอง พิจารณาหาเหตุผลในการทำงานนั้นๆ

คุณธรรมทั้ง ๔ ข้อนี้ รวมอยู่ในธรรมะหมวดที่ชื่อว่า อิทธิบาท ๔ เครื่องให้สำเร็จความประสงค์ ๔ อย่างนั่นเอง

ธรรมะสำหรับนายจ้าง

- นายจ้างชนิดที่
๑. ให้เงินให้งาน เมื่อลูกจ้างเต็มใจทำงาน คือมี เมตตา ความรักใคร่เอ็นดู ปรารถนาจะให้ลูกจ้างเป็นสุข
 ๒. ให้สวัสดิการเพียบ เมื่อลูกจ้างเจ็บไข้ได้ป่วย คือมี กรุณา ความสงสารคิดจะช่วยให้ลูกจ้างพ้นทุกข์
 ๓. ให้โอกาสฝึกงาน ฝึกฝีมือให้ยิ่งๆ ขึ้นหากลูกจ้างมีความสามารถพอ ก็คือมี มุทิตา ความพลอยยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี
 ๔. ให้ความยุติธรรม เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนขั้นให้ลูกจ้าง คือมี อุเบกขา ความเที่ยงธรรม ความวางตัวเป็นกลาง

คุณธรรมทั้ง ๔ ข้อนี้ รวมอยู่ในธรรมะหมวดที่ชื่อว่า พรหมวิหาร ๔ “คุณเครื่องอยู่ของท่านผู้ใหญ่ ๔ ประการ”

ทั้งลูกจ้างและนายจ้าง หากต่างคนต่างก็มีคุณธรรมของตนอย่างนี้ ถ้าเป็นนายจ้างก็จะเป็นนายจ้างชนิดที่ลูกจ้างกราบเท้าได้เต็มทีเหมือนอย่างกับเป็นพ่อเป็นแม่เลยทีเดียว ทำนองเดียวกัน หากเป็นลูกจ้าง ก็จะเป็นลูกจ้างชนิดที่นายจ้างทั้งรักทั้งเมตตา ไม่ต่างกับลูกของตัวเอง ทั้งยังยินดีจะสนับสนุนทุกอย่างด้วย อันนี้ขอฝากพวกเราเอาไว้เวลาเรียนธรรมะแล้วขอให้นำมาใช้ให้เป็น มงคลให้ทะเล

ที่นี้อย่างไรก็ตาม ที่กล่าวมาแล้วเป็นการว่าโดยหลักการเอาจริงๆ จังๆ เข้า ทั้งลูกจ้างนายจ้างประเภทนี้ก็หาไม่ได้ง่ายนัก ลูกจ้างประเภทนั้นถ้าหาได้ง่าย นายจ้างคงต้องเตรียมลูกสาวไว้เป็นโหลละ แล้วขณะเดียวกัน นายจ้างประเภทนี้ถ้าหาได้ง่าย กรรมกรก็คงไม่ต้องมาเดินขบวนกันหรอกนะ แล้วอะไรละที่ทำให้ทั้งนายจ้างลูกจ้างสองประเภทนี้หายาก คำตอบโดยทั่วๆ ไปก็คือ ลูกจ้างมักจะพลาดในการดำเนินชีวิต

สิ่งที่ลูกจ้างมักจะพลาด

ลูกจ้างส่วนใหญ่ซึ่งมักมีความจนเป็นพื้นฐานอยู่แล้วก็ยังมีมักจะ

๑. จมอยู่ในอบายมุข ทุกคนในโลกอยากจะรวย อยากจะมีฐานะมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าตัวเขาเป็นคนขาดสติปัญญาก็อยากรวยทางลัด วิธีรวยทางลัดทำอะไร ก็ลงทุนให้น้อยที่สุด แล้วหวังจะเป็นเศรษฐีเงินล้านภายในไม่กี่ชั่วโมง ทำอย่างไรละก็เล่นพนันใหม่ จะได้ดินบนดินอะไรก็ไม่รู้ ลองคิดจะรวยทางลัดด้วยวิธีนี้แล้วละนะจนทั้งชาติละ ไม่มีโอกาสเงยหน้าอ้าปากหรรอก

บางคนอาจจะจมอยู่ในขวดเหล้า อาจจะจมอยู่ในวงไพ่ อาจจะจมอยู่ในบาร์ในคลับ ในเรื่องของความเจ้าชู้ของแก รวมทั้งอาจจะเป็นคนเกียจคร้านเข้าไปด้วยอีก จนแล้วยังไม่พอ ยังเกียจคร้านเข้าไปอีก แล้วเมื่อไรจะเงยหน้าขึ้นมาได้

๒. เป็นคนเคราะห์ร้าย ซึ่งก็ฟ้องว่าชาติที่แล้วนะ คงจะแสบเขี้ยวลากดินมานั่นละ เป็นอย่างไรละ ก็ไปเจอนายจ้างประเภทเอาเปรียบเข้าไปอีก ตัวเองก็ปัญญาไม่ค่อยจะมี แล้วก็เลยไปจมอบายมุข

หากต่างคนต่างก็มีคุณธรรมของตนอย่างนี้ ถ้าเป็นนายจ้างก็จะเป็นนายจ้างชนิดที่ลูกจ้างกราบเท้าได้เต็มทีเหมือนอย่างกับเป็นพ่อเป็นแม่เลยก็เดียวกันองเดียวกันหากเป็นลูกจ้าง ก็จะเป็นลูกจ้างชนิดที่นายจ้างทั้งรักทั้งเมตตาไม่ต่างกับลูกของตัวเองเลย

๓. ชอบคบคนพาล คนพาลประเภทที่ลูกจ้างมักชอบคบไม่ใช่คนพาลธรรมดา เป็นพาลประเภทหัวหมอเสียด้วย ประเภทชอบปลุกระดม บอกว่า “เฮ้ย...ถ้าเราวมกันเป็นปึกเป็นแผ่นซะอย่างนายจ้างจะมีน้ำยาอะไร รวมหัวกันสไตร์ค์ พักเดียวนายจ้างก็ต้องยอมเรา” เอาแล้วซิ แทนที่จะรวมหัวกันทำงานให้มากขึ้น กลับรวมหัวกันเดินขบวน รวมหัวกันสไตร์ค์ ถ้าอย่างนี้จะยิ่งจนหนักเข้าไปอีก คบคนพาลเข้าก็เลยไปกันใหญ่

ลูกจ้างที่จมอยู่ในอบายมุข แถมเคราะห์นวมยามร้ายมาเจอนายจ้างชนิดชอบเอาเปรียบ แล้วตัวเองก็ไม่ได้พยายามขวนขวายที่จะคบคนดี กลับไปมั่วสุมคบคนพาลคนแสบๆ เข้าไปอีก ชาตินี้ทั้งชาติเอาดีไม่ได้เลย

หนทางที่คนจนจะเงยหน้าอ้าปากได้

๑. ตรงกันข้ามกับข้างต้น คือ เลิกอบายมุขเสียให้หมดทุกอย่าง

๒. ไม่เข้าไปคบกับกลุ่มคนพาล หมั่นไปฟังเทศน์ฟังธรรมจากหลวงพ่หลวงปู่หลวงตาต่างๆ ที่มีสติปัญญาสามารถชี้แจงแสดงธรรมได้ ในประเทศไทยเรามีอยู่ไม่น้อย ขยันไปหาท่านเหล่านั้นอย่างไรเสียก็ยังมีหนทางที่จะฉลาดขึ้น มีหนทางที่จะเจริญก้าวหน้าขึ้น ลองได้คบบัณฑิตซะแล้ว ได้คบคนดี ได้บูชายกย่องคนดีซะแล้วเดี๋ยวก็มีทางก้าวหน้ามีความเจริญได้เอง.

Book Corner

▶ แวนชยาย

สอบข้อสอบเพิ่มเติมได้ที่ ห้องสมุดกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
โทร. 0 2202 4425 เว็บไซต์ <http://www.library.dip.go.th>

ชื่อหนังสือ : คู่มือพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

ผู้เขียน : สุมาลี สันติพลวุฒิ

รหัส : HAN กสอ60 ส48

เนื้อหาเกี่ยวกับการริเริ่มการดำเนินการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม การกระตุ้นและจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ แนวทางในการบริหารจัดการการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

ชื่อหนังสือ : รายงานการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาคลัสเตอร์ผ้าไหมจังหวัดขอนแก่นและคลัสเตอร์สิ่งทอจังหวัดชัยภูมิ

ผู้เขียน : อังสนา ไสมาภา

รหัส : DIP กสอ64 อ501

รายละเอียดเกี่ยวกับ กรอบแนวคิดของการพัฒนาแบบคลัสเตอร์ (Cluster) คลัสเตอร์ผ้าไหมจังหวัดขอนแก่น คลัสเตอร์สิ่งทอจังหวัดชัยภูมิ การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบคลัสเตอร์ผ้าไหมจังหวัดขอนแก่นและคลัสเตอร์สิ่งทอจังหวัดชัยภูมิ.

ชื่อหนังสือ : รวมกันเราอยู่ สู้ไปด้วยกัน

ผู้เขียน : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

รหัส : I กสอ18 ร18

เนื้อหาได้ถ่ายทอดข้อคิดเห็นประสบการณ์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการรวมกลุ่มในลักษณะของคลัสเตอร์โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการพันธมิตรอุตสาหกรรม(Cluster Development Project) ซึ่งได้เริ่มดำเนินการพัฒนาคลัสเตอร์นำร่องใน 3 กลุ่มอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ชื่อหนังสือ : รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาการรวมกลุ่ม(CLUSTER)อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้เขียน : ศิริลักษณ์ เสรีเวสารรัตน์

รหัส : DIP กสอ2 ศ40

รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาการรวมกลุ่ม(CLUSTER)อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี รายละเอียดประกอบด้วยสภาพทั่วไปและโครงสร้างพื้นฐาน อุตสาหกรรมไม้ยางพารา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไม้ยางพารา การพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมไม้ยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี (CLUSTER)

ชื่อหนังสือ : โครงการการประเมินขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมและการจัดทำแผนที่นำทางเทคโนโลยี (Technoligy Roadmap) ของคลัสเตอร์รถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์:รายงานฉบับสมบูรณ์

ผู้เขียน : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

รหัส : RES 11 ค50

รายละเอียดเกี่ยวกับ ระเบียบวิธีวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือที่เกี่ยวข้องของโครงสร้างและพลวัตของกลุ่ม SMEs 007 การประเมินขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและกลยุทธ์การพัฒนา การจัดทำแผนที่นำทางการพัฒนาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์เป้าหมาย

ชื่อหนังสือ : รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาการรวมกลุ่ม(CLUSTER)อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้เขียน : ศราวุธย์ ศรีเนาวรัตน์

รหัส : DIP กสอ2 ศ49

รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยโดยคลัสเตอร์อุตสาหกรรม กรณีศึกษา” คลัสเตอร์อุตสาหกรรมไม้ยางพาราจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำเป็นการนำเสนอความคิดเห็น ที่วิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างการบริหาร การปกครองท้องถิ่นแบบบูรณาการ มารับใช้การพัฒนาอุตสาหกรรมในรูปแบบการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนซึ่งเป็นนโยบายใหม่ของภาคอุตสาหกรรม

2/1/08 4:59:21 PM

<http://e-journal.dip.go.th> เว็บไซต์วารสารอุตสาหกรรมสาร

วารสารอุตสาหกรรมสารเป็นวารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ของราชการที่มีอายุยาวนานกว่า 50 ปี เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการส่งเสริมความรู้ ด้านอุตสาหกรรม เนื้อหาภายในเล่มประกอบด้วย แนวโน้มของอุตสาหกรรม กระบวนการผลิต การตลาด การบริหารการจัดการ การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ การให้บริการต่างๆ ตลอดจนตัวอย่างผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์การอยู่รอด
อย่างยิ่งใหญ่ Brand & Design
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
กันยายน-ตุลาคม 2551

เอสเอ็มอีเกษตรแปรรูป
ยกระดับความได้เปรียบด้วยมูลค่าเพิ่ม
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
พฤศจิกายน-ธันวาคม 2551

อาหารพร้อมทาน อาหารพร้อมปรุง
ปีที่ 52 ฉบับเดือน
มกราคม-กุมภาพันธ์ 2552

พลิกบทบาทการให้บริการ SMEs
ปีที่ 52 ฉบับเดือน
มีนาคม-เมษายน 2552

โอกาสทางธุรกิจ ชา-กาแฟ
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
กรกฎาคม-สิงหาคม 2551

อุตสาหกรรมสนับสนุนฐานราก
การผลิตภาคอุตสาหกรรมทุกมิติ
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
พฤษภาคม-มิถุนายน 2551

เพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการ
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
มีนาคม-เมษายน 2551

Frozen food
อาหารแช่แข็งเติมโตทั่วโลก
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
มกราคม-กุมภาพันธ์ 2551

เพิ่มมูลค่า ข้าวไทย
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
พฤศจิกายน-ธันวาคม 2550

โอกาสและธุรกิจ ขนมไทย
ปีที่ 50 ฉบับเดือน
กันยายน-ตุลาคม 2550

โลจิสติกส์ เพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรม
ปีที่ 50 ฉบับเดือน
กรกฎาคม-สิงหาคม 2550

ธุรกิจ SMEs ผู้ประกอบการสตรี
ปีที่ 50 ฉบับเดือน
พฤษภาคม-มิถุนายน 2550

สมัครเป็นสมาชิกได้ที่ :

วารสารอุตสาหกรรม กลุ่มประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กทม. 10400
 สมัครผ่านเครื่องแฟกซ์ที่หมายเลข 0 2354 3299

สมัครผ่านเว็บไซต์วารสาร <http://e-journal.dip.go.th>